

J e g y z ő k ö n y v

a Köszolgálati Érdekegyeztető Fórum

2018. október 26-án, pénteken, 8 óra 08 perckor

a Miniszterelnökség földszinti konferenciatermében

megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>Tájékoztató és konzultáció a központi közigazgatásban tervezett létszámcsökkentésről</i>	5
<i>Dr. Bordás Gábor tájékoztatója</i>	5
<i>Marczinkó Zoltán tájékoztatója</i>	8
<i>Kérdések, vélemények, hozzászólások</i>	10
<i>Dr. Bordás Gábor reagálása</i>	24
<i>Marczinkó Zoltán reagálása</i>	27
<i>További kérdések, vélemények, reagálások</i>	27
<i>Az ülés berekesztése</i>	31

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató és konzultáció a központi közigazgatásban tervezett létszámcsökkentésről
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

Acsay Ákos
Dr. Agg Géza
Dr. Bárdos Judit
Dr. Bordás Gábor helyettes államtitkár (Miniszterelnöki Kormányiroda)
Boros Péterné
Dr. Dargay Eszter
Fehér József
Holecz Gábor
Kovácsné dr. Szekér Enikó (Belügyminisztérium)
Lóczy Péter
Marczinkó Zoltán helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium)
Nagy József
Dr. Nagy Mihály
Nemes István
Dr. Novák Zita
Palich Etelka
Schneider Istvánné
Dr. Steiner Erika
Szabó Gellért
Szalay-Bobrovniczky Vince helyettes államtitkár (Miniszterelnökség)
Dr. Szigetvári Péter
Szűcsné dr. Füredi Szilvia
Dr. Taskovics István
Toma Lajos

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 08 perc)

Az ülés megnyitása

SZALAY-BOBROVNICZKY VINCE, a Miniszterelnökség helyettes államtitkára, az ülés moderátora, a továbbiakban ELNÖK: Kedves Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Elnök Asszonyok és Elnök Urak! Mindenkit szeretettel köszöntünk itt. Én magam a Miniszterelnökség civilügyi helyettes államtitkára vagyok, az én törvény adta, jogszabály adta kötelezettségem a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórumot összehívni; ez néminemű egyeztetés után mára jött össze. Van is aktualitása a témának. Ennek kapcsán köszöntöm előadóinkat is: Bordás Gábor helyettes államtitkár urat a Miniszterelnöki Kabinetirodáról és Marczinkó Zoltán helyettes államtitkár urat a Pénzügyminisztériumból. Ők fognak majd hamarosan referálni a központi közigazgatásban tervezett létszámcsökkentés témájában. Ez az egyik napirendi pont. A második napirendi pont pedig az egyebek. Tehát, ha bárkinek egyéb más kérdése, felvetése van, azt örömmel várjuk.

Technikai típusú kérésem, észrevételem, hogy ha bárki hozzászól, kérem, hogy nyomja meg a zöld gombot, különben nem lesz rögzítve a hozzászólása, tehát csak az rögzül, ami mikrofonba van mondva. Ez az egyik. A másik pedig az, hogy kérek szépen mindenkit, hogy a nevét mindenki legyen kedves bemondani, amikor fölszólal. Ez a jegyzőkönyv miatt érdekes, különben később nem fogjuk tudni identifikálni, hogy ki szolt hozzá.

Én azt gondolom, hogy csapjunk is bele. Fontos kérdés, hogy 10 óráig be kell fejezzük. Befejezhetjük korábban is, ha bárki úgy gondolja, de legkésőbb 10-ig be kell fejezzük, kérem, hogy ezt azért tartsuk tiszteletben, mert rögtön utánunk jön egy szintén nagyobb csapat, nyilván egy kicsit át kell alakítani a termet s a többi. Így tudtuk lefoglalni, ezért ez az, azt is mondhatnám, hogy embertelenül korai időpont, a reggel 8 óra; ezért mindenkitől elnézést kérünk. Ez már eleve egy verbal injury, de megpróbáljuk így vagy úgy túlélni. Köszönöm szépen.

Tisztelettel köszöntöm Fehér József urat és Steiner Erika asszonyt a KÉF részéről.

Megadom a szót Bordás Gábor helyettes államtitkár úrnak. Kérlek, Gábor!

Tájékoztató és konzultáció a központi közigazgatásban tervezett létszámcsökkentésről

Dr. Bordás Gábor tájékoztatója

DR. BORDÁS GÁBOR helyettes államtitkár (Miniszterelnöki Kormányiroda): Köszönöm szépen a szót, államtitkár úr. Engedd meg, hogy kijavítsalak: a Miniszterelnöki Kormányirodát képviselem, nehogy az rögzüljön a kollegákban, hogy ezt az általam nyújtott, csekély minőségű szolgáltatást a Kabinetiroda nyújtotta, ezt bizony a Kormányiroda.

ELNÖK: Bocsánat, így akartam mondani, de mellément.

DR. BORDÁS GÁBOR helyettes államtitkár (Miniszterelnöki Kormányiroda): Mindig összekeverik.

Bordás Gábor vagyok, a Miniszterelnöki Kormányiroda helyettes államtitkára, és megpróbálom ugyanazt elmondani, amit tegnap már a csapat egy részével megbeszéltünk, illetve pénteken az előzetes egyeztetésen a miniszter úr is elmondott önöknek.

Az elmúlt hetekben a legnagyobb izgalmat kiváltó téma a kormányzati létszámgazdálkodás bevezetésével kapcsolatos intézkedések voltak. A sajtóban számos híresztelés kapott szájra ennek várható mértékével és hatásával összefüggésben. A mai megbeszélésünk célja, hogy tisztán lássunk abban, hogy akkor pontosan milyen intézkedések is várhatók, és ezek milyen hatással fognak járni a munkatársainkra.

Első lépésben két vagy három kérdést volna érdemes tisztázni. Az egyik az érintett szervei kör. Az érintett szervei kör: a minisztériumok, a kormányhivatali jogállású szervezetek és a központi hivatalok, illetve bizonyos értelemben a minisztériumok ezen túlterjeszkedő, tehát e körön kívüli, költségvetési szervei jogállásban tartózkodó háttérintézményei, elsődlegesen a közszolgálati tisztviselők jogállásáról szóló törvény hatálya alá tartozó személyek vagy álláshelyek érintettek az intézkedéssel, de természetesen magunk is tisztában vagyunk azzal, hogy úgy munkavállalók, mint közalkalmazottak is belekerülhetnek ebbe a körbe.

A második kérdés az, hogy miért létszámgazdálkodás bevezetéséről beszélek. Azért beszélek létszámgazdálkodás bevezetéséről, mert semmiféleképpen nem, bocsánat, hogy így mondom, élő emberekről van szó, hanem mi mindenféleképpen státuszokban, álláshelyekben, munkakörökben gondolkodunk, és ez szerintem egy nagyon fontos distinkció, tekintettel arra, hogy a legjobb meggyőződésünk szerint az üres álláshelyek száma a minisztériumokban és az említett intézményi körben magas, figyelemmel arra, hogy bizonyos bérpolitikai intézkedéseket csak úgy lehet megtenni, ha van üres álláshely, és képződik a szervnél személyügyi előirányzaton némi tartalék.

A harmadik pedig az, hogy hogyan kerültek meghatározásra a számok. Több körben egyeztettünk a minisztériumokkal, illetőleg adott esetben szükség szerint a minisztériumok háttérintézményeinek a vezetőivel is, több ízben került átbeszélésre és rögzítésre a létszámgazdálkodás bevezetésével érintett szervek, illetőleg álláshelyek köre. Ez azért nagyon fontos, mert 2015-ben megszűnt a központosított létszámgazdálkodás, hatályon kívül helyezésre került a 1166/2010-es kormányhatározat, és ha ma önök megkérdeznék tőlem, hogy hányan dolgoznak adott esetben a minisztériumokban, központi hivatalokban, erre egzakt központi számot nem tudnék mondani, hanem csak és kizárólag a tárcák, a szervek bevallására kellene támaszkodnunk, tekintettel arra, hogy ilyen információ nem áll rendelkezésre.

Semmiféleképpen sem egy fűnyíróelvszerű intézkedésről van szó, és azt gondoljuk, hogy ezek semmiféleképpen nem veszélyeztetik az egyes szervek működőképességét, illetve az általuk ellátott feladatok körét.

A minisztériumok összlétszáma becslésünk szerint 12 357 fő, amelyből 2600 munkakörre terjed ki az intézkedés. Ez 21 százaléka az összes munkakörnek. A háttérintézmények összes munkaköre 24 206, amelyből 4210 munkakörre kiterjedő munkakör-megszüntetésről van szó, ami az összes munkakör 17,3 százaléka. Ha a két számot összeadjuk, akkor 36 563 munkakörrel beszélhetünk, amelyből mindösszesen 6810 munkakör kerülne megszüntetésre, ami 18,6 százaléka az összes munkakörnek.

Szeretném jelezni, hogy ha a vetítési alapot növelnénk, és a fővárosi és a megyei kormányhivatalokat és a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt is beleszámíthatnánk a központi közigazgatás létszámba, akkor ennek az intézkedésnek a mértéke egyébként a 8 százalékot sem haladná meg. Becslésünk szerint minden minisztérium, tehát minden intézmény körülbelül az összes álláshelyének, munkakörének a 10 százalékát tartja üresen, tehát megalapozottan feltehető, hogy az intézkedés élő emberben, munkatársban, kollegában nem fog több embert érinteni, mint 3000-3500 fő.

Amennyiben érdeklődésre számot tart, áttekinteném, hogy az egyes minisztériumokat hogyan érinti konkrétan az intézkedés. Az Agrárminisztérium tekintetében 252 munkakörrel beszélhetünk, a Belügyminisztérium tekintetében 401,

az EMMI esetében 342, a Honvédelmi Minisztérium esetében 53 - azért ilyen kevés, mert ott a katonákat teljesen külön kezeltük -, az Igazságügyi Minisztérium tekintetében 181, az ITM tekintetében 517, a Külgazdasági és Külügyminisztérium tekintetében 364, a Miniszterelnöki Kabinetiroda tekintetében 10, a Miniszterelnökség tekintetében 162, a Pénzügyminisztérium tekintetében pedig 318 főről van szó. A háttérintézmények tekintetében az Agrárminisztérium teljes háttérintézményi körét érintően 430, az EMMI teljes háttérintézményi körét érintően 2250, az ITM háttérintézményi körét érintően 290, a külügy háttérintézményi körét érintően 20, a Miniszterelnökség háttérintézményi körét érintően 245, a Kormányiroda háttérintézményét illetően 21, a Pénzügyminisztérium tekintetében pedig mindösszesen 954 munkakör megszüntetéséről beszélhetünk.

Természetesen a feladat végrehajtása együtt kell hogy járjon a feladatok felülvizsgálatával. Most már ez a harmadik egyeztetés, amin van lehetőségünk részt venni, úgyhogy a gyakran ismételt kérdések közül elmondanám, hogy a létszámgazdálkodás meghatározása során azt, hogy mely munkatársakat fogja konkrétan érinteni az intézkedés, minden esetben a munkáltatói jog gyakorlója határozza meg, ebben a tekintetben sem iránymutatás, sem pedig utasítás nem érkezett a munkáltatói jog gyakorlójához. Ilyen szempontból, mi azt gondoljuk, hogy a felelős állami vezetők felelősséggel tartozva a hivatalukért, hivatalaikért, úgy járnak el, hogy akár az üres álláshelyek átcsoportosítása, akár pedig a munkatársakat érintő intézkedések a szerv működését érdemben ne veszélyeztessék.

Gyakran fel szokott merülni, hogy mi a helyes sorrend: előbb kellett volna-e a feladatokat felülvizsgálni és aztán a munkakörök számát felülvizsgálni, vagy előbb kell-e a munkakörök körét felülvizsgálni, utána pedig a feladatokat? Ebből a szempontból megértjük az önök szempontjait és adott esetben méltányolhatónak is tartjuk azokat. Áttekintve az elmúlt két évtized közigazgatás-fejlesztési, közigazgatás-átszervezési és közigazgatás-egyszerűsítési törekvéseit sikeres programmal még nem találkoztunk, akármelyik megközelítés is érvényesült. A feladat és a munkakör egy „tyúk és tojás” probléma, nem tudjuk, hogy a feladatot a létező munkakörökben ülő emberek idézik-e elő, vagy pedig a feladatokhoz rendelődnek hozzá a munkakörök. Nyilvánvalóan ez most egy sarkított és karikírozott állítás volt, még mielőtt ezen élesen elkezdünk vitatkozni, nyilván az igazság valahol a kettő között van. Én azt gondolom, hogy az intézkedés mértéke, különös tekintettel arra, hogy elsősorban az üres álláshelyekre lő, kiválthat bizonyos fokú feladat-felülvizsgálatot és ki is kell váltania feladat-felülvizsgálatot, deregulációt, számítunk is arra, hogy ilyen hatása legyen, sőt kifejezett célunk az, hogy a jövőben a dereguláció elsődleges kormányzati törekvés legyen, és az adminisztratív terhek úgy az állampolgárok, mint egyébként a közigazgatási szervek vonatkozásában is jelentős mértékben csökkenjenek.

A jövőben természetesen, amennyiben új többletfeladat keletkezik - ez is egy gyakran ismételt kérdés - lesz lehetőség arra, hogy többletlétszámot igényeljenek a tárcák, a közigazgatási szervezetek, erre természetesen majd a kormány döntése fog módot és lehetőséget adni.

És igen, az a hír is igaz, hogy előkészület alatt áll egy olyan intézkedéscsomag, ami reményeink szerint 2019-től a kormánytisztviselők, a jelenleg kormánytisztviselői jogállásban lévők bérét várhatóan 30 százalékkal meg fogja emelni, átlagosan 30 százalékkal meg fogja emelni, és egy új jogállási törvény bevezetését fogja jelenteni, amely tekintetében, azt gondolom, hogy napokon belül olyan állapotban lesz a normaszöveg és annak indokolása, hogy az erre vonatkozó egyeztetéseket meg fogjuk tudni kezdeni egymással, és bízom benne, hogy ezek is hasonlóan jó hangulatban fognak telni.

Az is fel szokott merülni, hogy miért most kerül sor erre az egyeztetésre. Erre én tegnap bátran megpróbáltam válaszolni, bár a kérdés költőinek lett minősítve, de úgy éreztem, hogy a válaszom kiállta a próbát többé-kevésbé. Mi nem szeretnénk sajtóhírekkel foglalkozni. Tehát összeülhetünk megbeszélni, hogy mi a pletyka a minisztériumban, de az a meggyőződésünk, hogy szerintünk nekünk arról kell beszélgetni, amiről biztos tudásunk van. Az elég furcsán nézett volna ki, ha szeptember első hetében idejövök x számmal, szeptember negyedik hetében idejövök z számmal, október második hetében idejövök egy harmadik számmal, most pedig beszélgetünk egy negyedik számról. Erre az előkészítés során lett volna lehetőség bőven, én úgy érzem, hogy a közigazgatási egyeztetésen túljutva ezek azok a számok, amelyekkel érdemes, lehetséges és szükséges foglalkozni, és ezeket a magunk részéről a tárcákkal leegyeztetettnek és véglegesnek tekintjük.

Természetesen tudjuk, hogy bár mi létszámgazdálkodás leépítéséről beszélünk, de adott esetben a munkatársaink, a jelenlegi kollégáink ennek az intézkedésnek nem a rendszerszerűségét fogják értékelni. Erre is próbálunk tekintettel lenni. A kormányzat gondoskodó elbocsátást szeretne végrehajtani az intézkedéssel érintett munkatársaink tekintetében. Ebben a vonatkozásban a Pénzügyminisztérium az ügygazda, ez az anyag a lehető legjobb szándékkal készült. Én nagyon sajnálom, hogy a sajtó minden lehetőséget megragad arra, hogy minket hülyének tüntessen fel, de egyébként nem vagyunk azok. Én azt gondolom, hogy az az előterjesztés egy olyan minőségi anyag, ami lehetőséget teremt arra, hogy adott esetben a megváltozott élethelyzetbe került munkatársainkon valamilyen formában segíteni tudjunk, és ha elnök úr megengedni, akkor átadnám a szót kiváló helyettesállamtitkár-kollégámnak a jól begyakorolt duettünk koreográfiájának megfelelően.

ELNÖK: Köszönjük.

Marczinkó Zoltán tájékoztatója

MARCZINKÓ ZOLTÁN helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Én is jó napot kívánok mindenkinek! Marczinkó Zoltán vagyok. Úgy tűnik, hogy a Miniszterelnökség a szélsőségeket kedveli, mert múlt héten pénteken fél hatkor volt egy hasonló, szűkebb körű ülés. Bár, ha meggondolom azt, hogy az Innovációs és Technológiai Minisztériumban éppen most fejeződik be egy megbeszélés, akkor örvendek, hogy mégiscsak itt lehetek, és nem ott kellett még korábban kezdenem.

Nem is tudom, hogy én most akkor mivel kezdjem, és kérdezem helyettes államtitkár urat, hogy én készültem egy rövid munkaerőpiaci helyzetképpel, vagy pedig rögtön a „Karrier híd”-dal indítsunk. Talán azért néhány szót mondanék a munkaerőpiac jelenlegi állapotáról, így talán könnyebb lesz kontextusba helyezni a „Karrier híd” tervezett elemeit, illetve azoknak a kollégáknak az elhelyezkedési esélyeit is jobban meg tudjuk majd ítélni, ha látjuk azt, amit egyébként nagy valószínűséggel minden itt jelen lévő szokott olvasni hírekben, sajtóban, és amivel nap mint nap szembesülünk különböző céges rendezvényeken.

Azt gondolom, hogy a magyar gazdaság jól állásának az egyik bizonyítéka az, hogy immár nem foglalkoztatási nehézségekről beszélünk, hanem munkaerőigények kielégítetlenségéről, és azt gondolom, hogy ez elsősorban Közép-Magyarország vonatkozásában tud jelentősen igaz lenni. Ma azt mondhatjuk, hogy a gazdaság meghatározó tevékenységét jelentő feldolgozóipar nemes egyszerűséggel mondva hasít. Ezen belül legnagyobb részben a járműgyártás és a járműgyártáshoz kapcsolódó iparágak, természetesen, azonban ha megnézzük a 13 alágat hét évre visszamenőleg - 2010-től szoktuk mondani az új időszakot -, akkor azt látjuk, hogy a 13 alágból 10-ben 20 százalékos növekedés volt az elmúlt hét esztendőben, és arra

számítunk, hogy '18 is hasonlóan kiváló év lesz, sőt '19-20-ra is ragyogóak, illetve nagyon jók az előrejelzések.

Immár nem az a kérdés, hogy van-e elég pénz a gazdaságban, nem az a kérdés, hogy hozzájutnak-e a cégek a megfelelő fejlesztési forrásokhoz, legyen az saját erő, bankhitel, tőkebevonási lehetőség vagy éppen visszatérítendő vagy vissza nem térítendő támogatások, hanem az, hogy a munkaerőigények kielégíthetlensége milyen fékező hatással bír majd a munkaerőpiacra.

Kollégáink minden évben a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálatnál megkérdezik cégeket, hogy hogyan ítélik meg a saját helyzetüket. Nem kifejezetten arra kérdezik rá, hogy milyenek a fejlesztési lehetőségek vagy éppen hogyan alakul a piac, hanem egy általános kérdés, hogy milyenek a körülmények, milyen üzleti helyzetben érzik magukat, és örömmel mondhatom, hogy 2017-ben az összes megkérdezett cég több mint 50 százaléka mondta azt, hogy jó helyzetben van a cégük. Összehasonlításképpen: ez 2010-ben 25 százalék sem volt, tehát duplázódott azok cégek száma, amelyek azt gondolják, hogy jók a lehetőségeik.

Ha megnézzük azt, hogy hogyan alakul a foglalkoztatás, a főbb számokat biztosan ismerik: közel 4,5 millió ember dolgozik ma Magyarországon, ezeknek az embereknek jelentős része az elsődleges munkaerőpiacon találja meg a munkáját, ez 3,7 százalékos munkanélküliséget jelent. Ez Európában egyébként a harmadik legjobb szám. Minket csak a németek és a csehek előznek meg. Volt honnan előretörnünk, tehát a bőven 12 százalék fölötti munkanélküliségből jutottunk el a 3,7 százalékra. 770 ezerrel több ember dolgozik ma, és közülük hatszázvalahányezer ember az elsődleges munkaerőpiacon találta meg a helyét. Természetesen van közfoglalkoztatás az ország minden megyéjében, így Budapesten is, szükség van erre a típusú foglalkoztatásra is, reméljük azonban, hogy ez minél kisebb mértékű lesz.

Ha megnézzük azt, hogy a foglalkoztatásban hogyan alakulnak az üres munkahelyek számai, akkor azt látjuk, hogy körülbelül 80 ezer ember hiányzik ma a munkaerőpiacról, ennek nagyobb része, 66-68 ezer ember a cégektől, tehát az elsődleges munkaerőpiacról, és 12-13 ezer a közfoglalkoztatásban betöltetlen, üres pozíció.

Azt gondoljuk, hogy ez nem a teljes kép, merthogy nem minden cég jelenti be az üres álláshelyeket, merthogy igyekszik saját maga megoldani a foglalkoztatási nehézségeket, illetve ebben a 80 ezres számban nincsenek benne a 4 főnél kisebb foglalkoztatók, a mikro- és egyéni vállalkozások, és azért tudni kell, hogy ma Magyarországon közel 800 ezer ilyen mikro- és egyéni vállalkozás van. Úgy becsüljük, hogy valahol olyan 150 ezer ember az, aki ma megtalálhatná a munkát. Ebből a 150 ezerből Közép-Magyarországon 25 ezer a bejelentett be nem töltött állás, és ebből piaci állás 14 239. Nyilvánvalóan ez nem mind olyan állás, ahová diplomás, nyelvet beszélő, esetlegesen közigazgatásban hosszabb-rövidebb időt eltöltött embereket keresnek. Nyilvánvalóan itt fizikai munkás és betanított munkás egyaránt van. Azt gondoljuk azonban, hogy ennek legalább a 20-30 százaléka olyan álláshely, ahol diplomás, felsőfokú végzettségű embereket keresnek.

Azt gondolom, a munkaerőpiacról nem mondanék sokkal többet, ez nagyjából az általános helyzetkép. Azt reméljük, hogy akár Közép-Magyarországon is lesz annyi álláshely; és nyilván vannak bizonyos, mobilitást segítő kormányzati intézkedések, bár jellemzően ezek a fővárosba és környékére beirányuló munkavállalók számára jelentenek lehetőséget, és nem annyira a fővárosból és környékéről kifelé irányuló lehetőséget. Ahogy azt Bordás helyettes államtitkár úr jelezte, nagy valószínűség szerint ennek az elbocsátandó körnek nagyobb része fővárosi és környéki, esetleg néhányuk messzebről bejáró vagy messzebről ingázó kolléga lehet. Nyilvánvalóan így az erőket is a közép-magyarországi régióra fektetnénk.

Ha megengedik, én áttérnék ennek a bizonyos munkába segítő intézkedéseket magába rejtő, úgynevezett „Karrier híd” programnak az ismertetésére. Ahogy azt tegnap is mondtam, illetve múlt héten pénteken is elhangzott, ennek a fő felelőse a Pénzügyminisztérium egyik háttérintézménye, az Országos Foglalkoztatási Alap Nonprofit Kft. lesz, az OFA, amely jelentős gyakorlattal rendelkező cég, van tapasztalata ilyen mértékű munkaerő elhelyezésében, illetve az elhelyezés segítésében.

Ahogy azt helyettes államtitkár úr mondta, úgynevezett gondoskodó létszám-racionalizálást tervez a kormány. Nem szeretnénk elengedni senkinek a kezét, illetve mindenkinek felajánljuk azt a lehetőséget, hogy ebbe a programba beléphet. Természetesen ez nem kötelező. Azt hiszem, azt gondolom, hogy lesznek olyan kollégák, akik meg fogják maguknak találni saját maguk a munkahelyüket, ne adj’ isten, vállalkozást fognak indítani, és így találják meg a későbbiekben a boldogulási lehetőséget.

Több eleme van a „Karrier híd”-nak. Az első egy adókedvezmény, egy szociális hozzájárulásiadó-kedvezmény azon nyugdíjas kollégáink foglalkoztatását elősegítendő, akik betöltötték a 60. évüket. Abban az esetben, ha egy ilyen elküldött kollégát vesz föl a munkaerőpiac, akkor a minimálbér négyszerese erejéig nem szükséges majd szociális hozzájárulási adót fizetni. Százharmincvalahányezer forint ez az összeg, a minimálbér, ennek a négyszerese hatszázvalahányezer forint, tehát abban az esetben, ha ez alatti vagy ennek megfelelő összeget kap majd valaki bruttóban, ez a munkáltató részére nem jelent adófizetési kötelezettséget. Természetesen, ha ettől többet fizet, a különbözet után fizetnie kell majd.

Úgy gondoljuk, hogy például a Pénzügyminisztériumban dolgozó, adóterületen, költségvetési területen dolgozó - de más minisztériumokban is lehetnek ilyenek - kollégáink, akik átképezve magukat vagy ne adj’ isten vállalkozást indítva képzelik el a jövőt, ők az Innovációs és Technológiai Minisztérium gründolásában úgynevezett vállalkozóvá válási képzésen vehetnek részt. A minisztérium fogja kidolgozni, illetve dolgozza ki jelenleg is ennek a formáját. Abban bízunk, hogy lesznek olyan kollégáink, akik ambicionálják majd a vállalkozást, vagy arra a döntésre jutnak, hogy ők már soha nem lesznek alkalmazottak, maximum a saját maguk alkalmazottai.

Tegnap is mondtam, hogy azért lehet arra számítani, hogy azok a közszolgák, akik mondjuk, 3-5-10 éve vagy akár több éve is ilyen típusú munkát végeznek, ők azért nem egy rutinos álláskereső, önekik akár egy interjúra való felkészülés, akár egy megfelelő motivációs levél vagy egy önéletrajz elkészítése - bár ez, azt gondolom, szinte mindenkinek a kisujjában van, de -, egy ilyen típusú munkakeresésre való felkészülés nem feltétlen mindennapos feladat. Erre vonatkozóan ugyancsak az Országos Foglalkoztatási Alap partnereként külsős karrier-tanácsadó cégek bevonását kezdeményezzük, illetve szeretnénk, akik a hozzájuk fordulókval úgynevezett mélyinterjúkat készítenek, számukra megtalálják a legmegfelelőbb megoldást arra vonatkozóan, hogy ők hogyan tudnak újra munkába állni. Nyilvánvalóan egy álláskereső támogatásban is részesülni fognak az elmenő kollégáink.

Nagyon röviden talán ennyit, részletesebben már tegnap is és múlt héten is beszéltünk erről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megadom a szót az elnök úrnak. Parancsoljon!

Kérdések, vélemények, hozzászólások

FEHÉR JÓZSEF: Köszönöm szépen. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Én is tisztelettel köszöntöm a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórum minden résztvevőjét, a kormányzati képviselőket, az önkormányzati vezetőket. Engedjék meg, hogy egy személyes megjegyzéssel kezdjem. Én ebben a teremben nagyon sok fontos tanácskozáson, értekezleten, egyeztetésen vettem részt, de itt a zsűriben még nem ültem. Polgármester úr azt mondta, hogy egy új szezont kezdünk, és én úgy tekintem, hogy az új szezonban a kormányzat magához emelte a szociális partnereket, ezt én egy nagyon fontos lépésnek tekintem annál is inkább, mert nehéz vagy mondhatnám azt, hogy súlyos ügyeket tárgyalunk.

Elgondolkodtam azon, hogy milyen szép a mi magyar nyelvünk, hisz ugyanannak a témának három értekezleten háromféle napirendi címet lehet adni, mert a pénteki egyeztetésen a napirendi pont címe az volt, hogy a közigazgatás korszerűsítése, a tegnapi OKÉT-ülésem az volt a napirendi pont címe, hogy a közzolgálati foglalkoztatás keretében várható kormányzati intézkedések, a mainak - szerintem a mai napi értekezletnek a legtalálhatóbb a címe, mert ez expressis verbis mondja, létszámgazdálkodás vagy létszámváltozás ide vagy oda -: konzultáció és tájékoztató a létszámcsökkentésről. Ezzel kapcsolatban egy kicsit más a helyzet itt a KÉF-en, mint tegnap volt az OKÉT-en, mert az OKÉT-en inkább csak sejtettük, hogy miről lesz szó, itt most, ha nem is a szokásos rendben, de mégis az oldal tudott készülni, Bordás helyettes államtitkár úrnak mondom, bizony a sajtóhírekből, mert Gulyás miniszter úr augusztusban a Kormányinfón bejelentette ezt a létszámcsökkentést. Mi nem voltunk abban a helyzetben, hogy kollégáink kérdéseire ne próbáljunk választ keresni, ezért a munkavállalói oldal, ha nem is teljes körben, de egyeztetett, vagy legalábbis megpróbálta az álláspontját összehangolni. Én ennek rövid summázatát próbálom elmondani, és kérek lehetőséget majd Szalay-Bobrovniczky Vince helyettes államtitkár úrtól - akit ebben a tisztségében nagy tisztelettel köszöntök, és kívánom, hogy személyes sikereket is hozzon önnek ez a felelősségteljes munka, és gondolom, hogy mint levezető elnök majd lehetőséget ad rá -, hogy az én kollégáim kérdéseket tegyenek fel és ők is ágazati vezetőként elmondhassák a véleményüket.

ELNÖK: Természetesen.

FEHÉR JÓZSEF: Azt már nem merem mondani - de itt a teremben vannak olyanok, akik engem elég régről ismernek -, hogy hányadik létszámcsökkentés az, amelyben akarva-akaratlan részt veszek, ezeket én nem fogom most elmondani, de muszáj vagyok utalni a 2012-esre, akkor is azt mondtuk, hogy egyetérteni nem tudunk vele, támogatni nem tudjuk, egyszerűen rögzítjük a kormánynak ezt a döntését.

Egy kicsit a tegnapi OKÉT-ülés úgynevezett költői kérdésére térek vissza, és most mondom Bordás Gábor helyettes államtitkár úrnak - akinek nagyon tisztelem a szakmai felvezetését -, azért mondtam ezt, mert szeretjük mi a szabályokat idézni, ha lehet, be is tartani, de leginkább magunkra nézve kötelezően érvényesíteni, ez a szabály, a mi szabályunk, mármint a KÉF szabálya azt mondja, hogy a KÉF véleményét ki kell kérni az igazgatási munkaerővel és a személyi juttatásokkal való gazdálkodás kérdéseiben. A véleményezés során a kormányzati oldal a kormány döntését megelőzően a társadalmi egyeztetéssel összhangban előzetesen megküldi az érdekképviseltek részére, lehetőleg olyan időpontban, hogy megfelelő idő álljon rendelkezésre az álláspont kialakítására.

Azért kérdeztem én a tegnapi OKÉT-ülésem, hogy miért egy lényegében döntött tényről mondunk véleményt, mert azt gondoltam, hogy ez lenne talán a normális, ha nem is értünk egyet a létszámcsökkentéssel, és nem is tudjuk azt támogatni, de gondoljuk azt, pontosabban tudjuk azt, hogy a kormányzat sem a saját, hogy mondjam, hobbijából teszi ezt, nyilván sokféle magyarázat van rá, megmondom őszintén, hogy mi nem találtunk magyarázatot arra, hogy ennek lenne foglalkoztatáspolitikai oka. S ahogy ön mondta, nem ismer sikeres közigazgatás-korszerűsítést, mi abban a szerencsétlen helyzetben vagyunk, hogy nem ismerünk sikeres létszámcsökkentést. A létszámcsökkentésnek eddig soha senki nem volt, hogy mondjam, haszonélvezője, mert sérülnek nyilván legelső sorban azok; és kérem szépen, hogy ezt értsék meg a mi részünkről, hogy mi egyéneken gondolkodunk, nem százalékokban, nem arányokban, nem létszámokban, nem státuszokban, hanem számunkra az adott kolléga, akit elbocsátanak, az az egy is fáj. Nem kell ezt a kormányzatnak elfogadni, csak tudni kell, hogy nekünk ez a megközelítésünk.

Úgy gondoljuk, hogy a mai helyzetben a központi közigazgatásban nincs túlfoglalkoztatás. Az ezzel a létszámmal való gazdálkodást - hogy megfeleljek a helyettes államtitkár úr kérésének, hogy ne csökkentésről, hanem gazdálkodásról beszéljünk - adott esetben lehet, hogy más időtávon, de ha ennyire szükséges volt ennek a csökkentése, akkor talán másképpen lehetett volna megoldani.

Örülünk annak, és reméljük, hogy igaz az, amit nyáron Adorján Richárd helyettes államtitkár úr mondott, hogy 51,9 milliárd forint a központi költségvetésben arra van úgymond a központi tartalékban, hogy növeljék a maradék keresetét - amely immáron közel tíz év óta nem rendezett - ezzel a mértékkel, mi 25-30-ról hallottunk, de örömmel vesszük, ha ön konkrétan a 30-at mondja a kormányzat nevében, szeretnénk majd erről is egyeztetni. S amint ön említette, készül a Kttv. módosítása, új jogállási szabályok bevezetése.

Mindezt azért mondom, mert hangsúlyozom, hogy nagyon-nagyon élénken akarunk foglalkozni azzal, hogy mi lesz az elbocsátandó emberekkel, de nekünk vigyázó szemünket azokra is oda kell vetni, akik maradnak, mert ön is említette - talán szabad ennyi szerénytelenséggel mondani -, mi is tapasztaljuk, hogy igazából jelentős, úgynevezett dereguláció vagy bürokráciacsökkentés nem történik, ahogy a korábbi Miniszterelnökséget vezető miniszter úr mondta, a bürokratacsökkentés lesz a bürokráciacsökkentés; ezt mi nem tartjuk összefüggőnek, de hát legyen úgy, hogy most van ez a létszámcsökkentés.

Tegnap is elhangzott, és gondolom, kollégáim meg fogják ismételni, hogy a kormányzat saját magát fogja beszorítani az időbe, ha november 1-jétől december közepéig-végéig kell ezt az ügyet lebonyolítani. Ezzel kapcsolatban is talán lehetne további egyeztetéseket folytatni.

Mindazokat, amelyek tegnap elhangzottak, talán nem biztos, hogy mindent meg kell ismételnem, de bízom benne, hogy kollégáim majd nagyon pontos részletkérdésekkel fognak kiegészíteni.

A levezető elnök úrtól kérdezem, hogy az a módszer működhet-e a KÉF-en, amely eddig működött; nem biztos, hogy kell működnie. Eddig úgy működött a rendszerünk, hogy az oldalügyszóvivő - jelesül most én mint soros ügyszóvivő - adott szót az oldal tagjainak, de ha ön elnöki...

ELNÖK: Nyugodtan. Én pusztán annyit kérdeznék, hogy szeretne-e esetleg államtitkár úr reagálni arra, amit... *(Dr. Bordás Gábor: Összességében szeretnék.)* Akkor összességében. Jó. Rendben. Akkor parancsolj!

FEHÉR JÓZSEF: Akkor az lenne a javaslatom - a kollégáknak mondanám -, hogy maradjunk a régi rendben, nyilván a jelentkezés sorrendjében az oldal tagjainak az oldallügyvivő ad szót; ez volt eddig a rend.

ELNÖK: Jó. Csak nevet kérek majd.

FEHÉR JÓZSEF: Igen, igen. Miután én ismerem is őket, meg amikor meglátom a névtáblákat, akkor én tudom mondani a neveket. Boros Péterné következik, a SZEK alelnöke, ő a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezetének az elnöke.

BOROS PÉTERNÉ: Köszönöm szépen a szót. Én is tisztelettel köszöntök mindenkit. Való igaz, most már harmadszor van módomban arra, hogy ezt a nagyon fontos és sok ember helyzetét érintő kérdést meghallgassam. Én a magam részéről részben írásos előterjesztést is hiányolok, bár most már harmadszori hallás után valószínűleg teljesen képbe kerültünk. Van némi eltérés a ténylegesen leépítendő létszámával kapcsolatban, én úgy érzékeltem. Mi írtunk mindent, és ebben van eltérés, nem is kevés, talán ötszáz fő körül. Arra majd szeretnék rákérdezni, hogy ez miből is áll össze, egyfelől.

Mi a munkaerő-hiány, a létszámhiány helyzetét értékeltük, és néhány tagszervezet - jelen is van talán mindenki -, hét tagszervezet készített a nemzeti konzultáció mintájára egy úgynevezett közszolgálati konzultációt. Ebben nyolc kérdést tettünk föl az érintetteknek. Vissza is érkezett közel 50 ezer vélemény online. Engedjék meg, hogy az első kérdést elmondjam. A magyar közszolgálatban a hosszú idő óta érvényes alacsony keresetek, a rossz munkakörülmények, a szervezeti kultúra hiánya miatt jelentős munkaerőhiány van, amely az állampolgárok számára különösen fontos közszolgáltatások ellátását veszélyezteti. Föltettük a kérdést. A kérdés így szólt: „Egyetért-e ön azzal, hogy a közszolgálati munkaerőhiányt csak jelentős, általános közszolgálati keresetnöveléssel lehet megszüntetni?” 45 658 „igen” érkezett vissza, a „nem”-ek aránya 4,3 százalék. Ezt azért tartottam fontosnak idehozni, hogy igazoljam, hogy a munkavállalói oldal tette a dolgát, és amit a kormány is érzékelt a munkaerőhiány megoldására vonatkozóan, mi úgy látjuk, hogy lett volna lehetőség egy minden tekintetben gazdasági erővel is bíró, jogi előkészítést megtenni tudó, koncepcióval és mindenféle erőforrással rendelkező; állam kvázi munkáltatói szerepben vagy kormány kvázi munkáltatói szerepben meg tudta volna ezt a helyzetet úgymond előzni.

Én most már harmadik alkalommal végighallgatva ezt az előterjesztést arra jutottam, hogy ezt feltételezem a kormányról, és azt gondolom, hogy ha ez így van - márpedig gondolom, hogy így van -, akkor a kormányzat, mivel nem érzékelem a dereguláció jelentős meglétét, ezért arra gondoltam, hogy valószínűleg ezt a helyzetet most úgy tekintik, hogy ennyi emberrel kívánja ellátni a jövőben a feladatokat. Ez számomra mint érdekképviselő számára a következőt jelenti. Mostantól kezdve, ha nem lesz lényeges feladatsökkentés, akkor rendszerszerűen átkerülnek a feladatok a kollégákhoz, és aki eddig, mondjuk, tételezzük fel, hogy 8 órát dolgozott csak - bár tudom, hogy ez azért nem túl gyakori -, az mostantól 9 vagy 10 órát fog dolgozni. Nekünk mint érdekképviselőknek a munkaidő is egy nagyon fontos szempont.

Nagyon fontos szempont a családbarát munkahely is. Erre vonatkozóan is a konzultációnkban tettünk fel kérdést, de nem untatok senki ezzel. Igen, szeretnének az itt dolgozók olyan munkahelyen dolgozni, amely a nők számára kifejezetten előnyös lenne, lehetőleg rugalmas munkaidőben, atipikus foglalkoztatással, korszerű

és méltó bérezéssel szeretnék ezt megtenni, tehát ezek az elvárások, mert azért a munkavállalók részéről is vannak elvárások.

Ezt azért tartottam fontosnak elmondani, mert az a fajta korosztályi váltás, amelyet érzékelünk itt a központi közigazgatásban is, jelzi, hogy az új generációnak milyen elvárásai lesznek, és konkrét elvárások lesznek. Sikert akar elérni a munkahelyen, most nem sorolom fel a generációk pozitív, illetve negatív oldalait, de mindenképpen benne van az, hogy azt szeretnék, hogy megérje ez a foglalkoztatás. Én ezt szeretném kifejezetten kihangsúlyozni, mert nagyon fontosnak tartom azt, hogy azoknak, akiket a kormányzat most leépít, az elhelyezkedését segítse elő, de legalább ilyen fontosnak tartom azt, hogy akik itt maradnak, azoknak megérje, és mivel 80 százalékban nők dolgoznak itt, megérje nőként is, fiatalként, családayaként vagy ne adj' isten, idősebb generációként is megérje itt dolgozni.

Én azt szeretném, hogy ha mindenképpen szükség van arra, hogy egy új jogállásban gondolkodjon a kormányzat - biztos, hogy megvannak ennek a paraméterei, biztos, hogy mi is látunk ebből sok mindent -, hadd tegyünk javaslatot majd arra, hogy hogyan tudnánk mi ezt az úgynevezett családbarát megoldást egy kicsit a magunk részéről is elősegíteni. Higgyék el, hogy ebben partnerek tudnánk lenni.

Továbbá a jelen helyzetben is partnerek tudnánk lenni abban, ami - az imént szó volt a KÉF ügyrendjéről - a mi dolgunk, nevezetesen ennek a folyamatnak a következő állomása ezen az oldalon az, hogy kérjük a KÉF-nek az ajánlási lehetőségét a munkahelyekre. Szó szerint és szöveg szerint legyen megfogalmazva az, hogy a KÉF - és kérem ebben az oldalak támogatását, a kormányoldalt és az önkormányzati oldalt - adjon ki ajánlást arra vonatkozóan, hogy tudjunk élni mi mint szakszervezetek a munkahelyen a jogainkkal, és bele tudjunk szólani. Ha már a kialakított keretbe, kontingensbe nem tudunk beleszólni, akkor legalább tudjunk élni azzal, hogy hogyan is alakul a munkahelyeken az elbocsátás, és legyen partner minden munkáltató; és nem véletlenül kérem ezt, kérem szépen, hogy ezt valamilyen nagyon egyszerű, egy-két mondatos megfogalmazásban tegyük ki ajánlásban. Úgy tudom - ott voltam azon az egyeztetésen, amelyen miniszter úr az első tájékoztatót megadta, akkor is szóba hozta, én olyan választ érzékeltem -, hogy miniszter úr is ezt kívánja. Tehát kérem a KÉF ajánlását a mostani létszám..., hogy is fogalmazzak, kicsit zavarban vagyok, hogy létszám-racionalizálásra vagy létszámcsökkentésre - teljesen mindegy, hogy milyen szót használunk, a lényegét tudjuk, érzékeljük - vonatkozóan. Azt szeretném mondani, hogy erre legyen lehetőségünk.

A párhuzamos folyamatok rendkívül röviden be vannak szorítva, és ennek az egyik oka a két hónapos felmentési idő, ezt szerintem mindenki tudja itt a teremben, én máris javaslom, hogy a két hónap felmentési időt úgy, ahogy van, felejtjük el, mert ez nem jó senkinek, látja a kormányzat is most, hogy mennyire be van szorítva az azokkal való foglalkozásba, akiknél ezt a két hónapot, a felmentési időt kell hogy figyelembe vegye. S nem is én lennék, ha nem mondanám el, hogy a végkielégítés szabályait is, kérjük, ugyanolyan feltételekkel biztosítsák az itt dolgozó kollégáknak, mint bárki másnak a munkaerőpiacon. Tehát azt szeretném megismételni, hogy a végkielégítést ne vonják el, ha elhelyezkedik az illető. Nem gondolom, hogy büntetni kellene azokat, akik az állam szolgálatában állnak. Én kérem, hogy erre helyezzenek kiemelt hangsúlyt.

Szeretnék írásban látni a normaszöveget. Tegnap hallottuk Bordás úrtól, hogy hat hét van arra a parlamentben, hogy ezt a normaszöveget elfogadják. Szeretnék erről több alkalommal is tárgyalni a KÉF-en, mert az ördög a részletekben van, mint tudjuk, és elég sok ördöggel találkoztunk, szeretnék, ha minél kevesebb maradna, ha már az új foglalkoztatásban úgymond kell gondolkodnunk.

Tudjuk, valószínűsítjük, hogy mivel bértömeg-gazdálkodásról van szó, ezért a munkáltatónak jelentősebb szerepe lesz, mint a korábbi szabályban. Éppen ezért kérjük a kormány partnerségét abban, hogy azokat a garanciális szabályokat, amelyeket majd mi meg fogunk fogalmazni, komolyan mérlegelje és építse be. Számolni fogunk azzal, hogy milyen rendszert alakít ki, látjuk, hogy mire törekszik, igyekszünk majd ezt figyelembe venni.

Tehát tessenek úgy tekinteni bennünket, mint amit a miniszter úr az első beszélgetésen elmondott - aki ott volt, tudja, hogy így van -, partnerséget ígért a miniszter úr és együttműködést kért. Mi ezt a magunk részéről úgy szeretnénk teljesíteni, ami a dolgunk. Ha ezt a kormányzat így elfogadja tőlünk, akkor én azt gondolom, hogy ezen az oldalon sok partnere lesz.

Szeretnénk kárt enyhíteni, mert most kárenyhítésről van szó, de egyben szeretnénk a jövőt is alakítani. A jövő is rendkívüli módon fontos, mert nagyon sok embernek meg fogja határozni hosszú időre a munkáltatási kereteit. Nagyon jó lenne, ha nem „maradék elv”-en, hanem valódi, tisztességes foglalkoztatási viszonyt tudnánk kialakítani, mert ebben az esetben az a munkaerőpiaci szituáció, amiről Marczinkó helyettes államtitkár beszélt, akkor erre a területre is, úgymond a közszférára is tisztességes keretet fog adni, és nem kell folyamatosan munkaerőhiánnyal küzdenie az államnak. Köszönöm szépen.

FEHÉR JÓZSEF: Köszönjük szépen. Taskovics István úr, a Társadalombiztosítási Dolgozók Szakszervezetének elnöke kap szót, majd Agg Géza és Holecz Gábor.

DR. TASKOVICS ISTVÁN: Köszönöm a szót. Mivel megkért minket a helyettes államtitkár úr, bemutatkozok, annak ellenére, hogy el lett mondva: Taskovics István vagyok, a Társadalombiztosítási Dolgozók Szakszervezetétől. Előre is elnézést kérek, de az elmúlt egy hétben ez a harmadik egyeztetés és durván harmadszor hallják a szakszervezeti oldalon ugyanazokat a számokat, de eltérő összetételben vagyunk, és kénytelen vagyok én is felhívni a figyelmet arra, hogy Bordás helyettes államtitkár úrtól hallottunk számokat, de ezek igazából nem konkrétak. Például a fővárosi és megyei kormányhivatalokról egyáltalán nem beszéltünk, pedig egy 36, sőt 37 ezer fős dolgozói létszámról beszélünk. Vagy például már hallottunk az EMMI háttérintézményeként 2250 főről, miközben - csak példálózó jelleggel mondom - az EMMI-nél ilyen háttérszervezetek vagy intézmények vannak, mint az egyetemek és főiskolák 46 800 fővel - ez év végi adat volt -, a komplett egészségügy 78 000 fővel, a mentők ezenfelül még 7600 fő, és ott van a Klebelsberg Központ 100 000 fővel. Megjegyzem, hogy a 100 000-ből 554 volt az üres álláshely a Pénzügyminisztérium adatai szerint. Ezzel csak érzékeltetni szeretném, hogy a durván harmadennyi létszámmal működő kormányhivatalokban ugyanennyi vagy még egy picivel több az üres álláshely, 592, ebből 52 volt a tartós. Csak azért mondom el ezt az 592 főt, mert hallottuk, hogy a kormányhivatalok a Miniszterelnökség alá tartoznak, és a Miniszterelnökségről 162 főt, a Miniszterelnökség háttérintézményétől - ami nem tudjuk, hogy micsoda, vagy mely szervezeteket kell érteni - 245 főt küldenének el vagy munkakört építenek le. Ha a kettőt összeadom, akkor sem fedi például a kormányhivatalok üres álláshelyeit. Tehát, ha kevesebbet küldenénk el a minisztériumtól, a Miniszterelnökségtől és a háttérintézménytől, akkor miért nem lehet transzferálni őket a kormányhivatalokhoz, ahol sokkal több az üres álláshely? Ez az egyik.

Munkakörök, létszámok felmérése történt - ezt hallottuk. Én át is élem kormányhivatali dolgozóként, ez általában úgy szokott menni, hogy jön egy szép

hosszú lista arról, hogy milyen feladatok vannak - nem is munkakörök, hanem feladatok -, és akkor az adott vezető határozza meg az ahhoz a feladathoz tartozó létszámot.

Az a baj, hogy sokszor ez a vezető nem szakmabeli, az alatta álló vezetők is részben nem szakmabeliek, másrészt igaz, hogy meghatározzák a feladathoz a létszámot, de vannak olyan munkakörök, ahol például most is az átlagéletkor 60 év felett van, és az átlagéletkort nem úgy kell érteni, hogy van egy 30 éves és egy 90 éves, és ők átlagban kitesznek egy 60 évest, hanem a fiatalabbja is a 60 évet alulról súrolja. Őket hogy fogjuk pótolni, ha egy-két éven belül nyugdíjba mennek? Tudok olyan megyei kormányhivatalt, ahol az összlétszám 36 százaléka egy-két éven belül nyugdíjba megy, tehát a dolgozók egyharmada. Ez is átlagszám. Van, ahol ez a szám azon a kormányhivatalon belül az 50 százalékot súrolja. Tehát nem elküldeni kellene innen embereket, hanem pótolni vagy transzferálni a minisztériumból oda létszámot, és erre egy akciótervet kidolgozni, hogy az egy-két éven belül jelentkező, jókora létszámhiányt hogy fogja kezelni a kormány.

Most csak a számokkal dobálóznak. Én mindig felhívom a figyelmet arra, hogy létezik a szakma szeretete, hivatástudat. Ezek az emberek nem azért dolgoznak ott, mert ott találtak állást, hanem vannak, én is olyan vagyok, dicsekedhetnék magammal, akik ott képzeltük el az életüket, én ahhoz szereztem meg a végzettségeimet is. Egyrészt.

Hallottunk arról, hogy 2019-től új bérrendszer lesz kidolgozva a mostani kormánytisztviselőknek, akik most már tíz éve nem kaptak béremelést. Szívből remélem, hogy ez nem az Áttv.-re és az állami tisztviselőkre vonatkozó bérezést jelenti, mert arról igen keserűek a tapasztalataink, de nemcsak a tapasztalatainkról beszélünk: fél év alatt duplán beárta a piac ezt a bérezési rendszert, egyrészt más ágazatokban sokkal ütőképesebb, és mondjuk így, hogy javadalmazóbb bérezés lett bevezetve, másrészt a bevezetés után fél évvel, sőt a kormányhivatalok szintjén a bevezetés pillanatában vannak olyan bérkategóriák, amelyeket egyből utolért a garantált bérminimum, sőt most már meg is fogja haladni.

Említette Boros Péterné elnök asszony a végkielégítés intézményét, amit egyre inkább lebutít a jogalkotó, és úgy tekinti, mint egy jövedelempótló támogatást. A végkielégítésnek sosem ez volt a funkciója, hogy csak addig nyújtson valamilyen javadalmazást, amíg nem talál egy új munkahelyet az illető. Nem! A végkielégítés arról szól, hogy elküldték, a munkáltatónak ezért fizetnie kell.

„Karrier híd” program. Ezt átéltük a 2012. januári leépítésnél, akkor sem volt sikeres, csak ez volt propagálva.

Vállalkozóvá válási képzés. Erről nekem egyből a kilencvenes évek eleje jutott eszembe, a rendszerváltás utáni időszak, amikor megszűntek a nagy cégek, és tömegével kényszervállalkoztak az emberek, ezek voltak az úgynevezett garázsvállalkozók. Én erről írtam az egyik szakdolgozatomat, hosszasan tudnék mesélni arról, hogy ez gyakorlatilag a szegénységet jelentette ezeknek az embereknek.

Adókedvezmény a 60 éveseknek. Ezt a múlt hét péntek óta olvashatjuk, be lett nyújtva a parlament elé. Ahogy az előbb említettem, vannak olyan munkakörök, ahol eleve az átlagéletkor 60 év, remélem, hogy nem fogják őket elküldeni, mert akkor az ő munkájukat senki nem fogja elvégezni, mert speciális végzettségről van szó; én most a rehabilitációs orvosszakértőkre gondolok, akiknek rehabilitációs orvosszakértői vizsgát kell tenniük, az előfeltételhez több orvosi szakvizsgát is. Őket nem lehet csak úgy pótolni bármilyen végzettséggel.

Ráadásul botcsinálta jogászként elég érdekesnek találom ezt a 60 évesekről szóló betervezést, mert egy törvény alapul vesz egy kormányhatározatot, ami ugyan még csak nem is jogszabály, ráadásul ez a kormányhatározat nem is nyilvános, tehát

nem lehet nyomon követni magát a jogszabályt, hogy hogyan fog megvalósulni. Ez szép hangzatos néven a kormányzati létszámgazdálkodás új rendjének megvalósításával összefüggő egyes intézkedésekről szóló kormányhatározat, valójában arról vitatkoznánk, csak nincs sehol. Tehát nem tudunk egy olyan anyagról vitatkozni vagy esetleg konzultálni, ami nincs a kezünkben. Köszönöm szépen.

FEHÉR JÓZSEF: Köszönjük szépen. Dr. Agg Géza úr, a Közszolgálati Szakszervezetek Szövetségének elnöke kap szót.

DR. AGG GÉZA: Jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntöm a KÉF alakuló ülésének a kedves tagjait. Külön üdvözlöm az új kormányzati képviselőket; a másik két oldalon nem látok jelentősebb változást. Bemutatkozásul annyit, hogy a Közszolgálati Szakszervezetek Szövetségének az elnöke vagyok, ez a központi közigazgatásban dolgozó szervezeteket tömöríti, minisztériumokat és egyéb szervezetet, valamint az EMMI Szakszervezeti Bizottságának az elnöke vagyok. A KÉF 1992-ben alakult, nem ebben a teremben, hanem egy másikban a Belügyminisztériumban, annak alapító tagja vagyok - csak tájékoztatásul mondom, mert elég új emberek vannak, nem találkoztam önökkel sem KÉF-, sem már fórumokon -, 1999-ben alakult a Nemzeti ILO Tanács, annak is alapító tagja vagyok, és alapító tagja ugyan nem, de már tíz éve tagja vagyok a hasonló európai uniós Ágazati Párbeszéd Bizottságnak, ami zömmel Brüsszelben vagy azokban az országokban ülésezik, ahol éppen a szemeszterelnökség van. Ilyen legutóbb 2011-ben Magyarországon Gödöllőn volt, nagyon sikeres rendezvényt bonyolított le a magyar állam. A magyar kormány '14-ig részt vett ennek a bizottságnak a munkájában observer, megfigyelői minőségben, '14-től viszont sajnos nem.

Ezt Gulyás Gergely miniszter úrnak a levelünkben megírtuk, erre válasz nem jött, de most megvan már Latorcai Csaba helyettes államtitkár úr utódja, akivel ebben az ügyben próbáltunk lépéseket tenni az elmúlt években, sikertelenül. Tehát a magyar kormány tagja ennek az Európai Unió Központi Közigazgatás Ágazati Párbeszéd Bizottságnak, de négy éve nem vesz benne részt. A '14-es kormányátalakítás lehetett ennek az oka, nem volt átadó, és főleg nem volt átvevő. Ezt fel kellene pörgetni, úgy gondolom, Magyarország megítélését minden tekintetben ez csak javítaná. Bemutatkozásul ennyit.

ELNÖK: Bocsánat, közbekérdezek. Ha Latorcai Csaba helyettes államtitkár úr utódját keresik, akkor itt ülök.

DR. AGG GÉZA: Igen, önnek is címeztem.

ELNÖK: Ja, jó.

DR. AGG GÉZA: Ő ezzel próbálkozott, de sikertelenül. Most Gulyás Gergely miniszter úrnak megint megírtuk, hogy itt van egy hiátus a magyar kormány részéről, és ebben személyes segítséget, amit tudok, szakszervezeti oldalról felajánlok brüsszeli irányba, Állandó Képviselő és egyebek.

Az érdekegyeztetés véleményünk szerint pénteken indult meg, ez nagyon szép és dicséretes dolog, nyilván törvényi kötelezettség is. A péntekit, a tegnapi OKÉT-et és a mai KÉF-ülést én közepesre értékelem; mint tanárember és mint minőségüggyel foglalkozó mindig értékelek mindent, ha kell, ha nem. Azért jó a pénteki, a tegnapi és a mai is legalább közepes értékelés, mert a jó szándék megvolt, az ülések össze lettek hívva, viszont azért nem jeles, és azért nem fogadható el a Kttv. és más szerint, mert

nem kaptunk írásbeli előterjesztést. Tehát a Kttv. vonatkozó 196. § (1) bekezdés b) pontja szerint van a tájékoztatás, a tegnapi és a mai annak részben megfelel, mert szóban megtörtént, de írásban nem, a konzultáció a magasabb szint, annak előfeltétele az írásbeli véleményezés, illetve megküldés, erre szükség van, tehát ezt mindenképpen meg kell tenni.

A leépítésről annyit, amit tegnap is elmondtam - és részben itt már az oldalunkról erről volt szó, és az előterjesztők is említették -, hogy végül is 3500 húsba vágó ügyről van szó. Tegnap az OKÉT-ülésem egy EMMI-s kolléganővel vettem részt, együtt mentünk vissza a 2-es villamossal. Én szakszervezeti ember vagyok, és nyugdíjas, tehát engem személy szerint már nem érint, de átéreztem, amiket a kolléganő tegnap elmondott - sok átszervezésben, leépítésben vettem részt -, utána alig tudtam ebédelni, mert elmondta, hogy a környezetében milyen stresszes viszonyok vannak, amiről itt már részben volt szó. Bizonytalanság, túlterhelés, helyettesítés, új főnökök vannak az EMMI-ben is, nemcsak itt a Miniszterelnökségen és a PM-ben. Tehát ezek mind összjönnek.

Augusztus 14-e óta 60-70 ezer ember érzi magát potenciálisan besokkoltnak, hogy én, te vagy ő, nem tudják, még az intézményi kör ma sem publikus. Tegnap meg ma hallottunk itt bizonyos szervezetekről, de a háttérintézmények, amit Taskovics István elmondott, egyetemek meg egészségügy, nyilván az ebbe nem tartozik bele, de én a 60-70 ezerbe ezeket nem is gondoltam bele, ha azokat is belegondoljuk, akkor több százezer embert érint, tehát itt nagyon nagy ügyről van szó. A péntek óta történt események, mondjuk, megfelelőek, de javítandók. Augusztus 14-én a Kormányinfón elhangzott a miniszter úr szájából, hogy 15-20 százalékos létszámleépítés, amire mi reagáltunk miniszter úrnak is, meg a sajtóban is, hogy ez egy nagyon szerencsétlen lépés volt, pont a fő szabadságolási időszakban, a legmelegebb héten az országban miért kellett az embereket ezzel sokkolni. Az első hivatalos aktus pénteken történt meg, tehát az elmúlt két hónap ilyen szempontból nagyon szerencsétlen volt, ha én ott ülnek, mármint a kormányzati oldalon, akkor másképp csináltam volna.

Az a sok találgatás, hogy minisztériumi dolgozóból nővér meg tartalékos katona, ami nonszensz, mert a tartalékos katonaság nem jogállást, munkaviszonyt jelent, és így tovább; annyi blódség ment ki a sajtóból, ennek ez az augusztusi Kormányinfó adta meg az alapját, és bizonyos háttéranyagok, aminek egy részét én is láttam, nem hivatalosan, ezért hiába dugta az orrom elé a tévé, a rádió, bárki a mikrofonját, hogy nyilatkozzam, nem látott dolgról nem mondok véleményt. Tehát ma sem mondok még véleményt, mert amit itt hallottunk tegnap meg ma, ezek is még belső információk, és nem hivatalosak, mert nem kaptuk meg írásban.

Tehát, akik ebben a körben dolgoztak - mint már az előbb is hallottuk -, elhivatottságból jöttek ide 2-3 vagy 30-40 évvel ezelőtt. Nagyon sok 60 év körüli kolléganő közép fokú végzettséggel profi módon intézi a tb-ügyeket, egyebeket, 180-190 bruttóért, retteg és helyettesíti a többit. És most mit csináljon? Hova lehet őt átképezni? Itt egy nagy csorba keletkezik a közszolgálati életpálya - bár nem volt régen modell, de azért voltak törvények meg egyéb, kiszámítható dolgok - presztízsén, és hogy kik jönnek és milyen feltételekkel, Erzsike erre már utalt, ez nagyon megfontolandó.

Nyilván, aki ilyen pályára adja a fejét, számol azzal, hogy kisebb lesz az életkereset, többletkövetelmények vannak; összeírtuk, és a legutóbbi konferencián még két-három újabb szempont jött, most már 18-nál tartunk, ami többletkövetelmény van a sima Mt. alatt dolgozókhöz képest: alapvizsga, szakvizsga, eskü, összeférhetetlenség, vállalkozás tilalma és így tovább, és még amiért kiakadtam, egy másik teremben, a Báthory utcában volt ez éppen a Ktv. vagy Kttv. módosítása kapcsán, hogy aki kormánytisztviselő vagy köztisztviselő, még kamara tagja sem

lehet, aminek az okát sejtjük, de ettől még ez indokolatlan. Ma például hogy lehet valaki vadász? Úgy, ha tagja a Vadászkamarának. Tehát a mi kollegáink nem lehetnek vadászok - kivéve, ha sportegyesület vagy mi, azt a részét nem ismerem -, ugyanakkor az előző ciklusban két miniszter is fővadászi szerepben ténykedhetett, mert rájuk nem vonatkozik ez a tilalom. Tehát csak azt akarom mondani, hogy rengeteg többletkövetelmény van, amiket majd nyilván át kell tekinteni.

Ezek után a leépítésről. A konkrét kéréseimet, amik már részben elhangzottak, tegnap is elmondtuk: kérjük az írásbeli előterjesztést, azt a részét, amit lehet - tudom, hogy nem lehet mindent -, hogy ne legyen pletyka. Az előbb is már mondtam, ha bizonyos információk kijöttek volna, nem is az, hogy hány fő, hány százalék, hanem hogy mely intézményeket érinti, melyeket nem érinti, és így tovább; tehát legyen meg részünkre az írásbeli előterjesztésnek az a része, ami publikus. Legyen meg az ütemezés! Tegnap a kolléganő, akivel mentem vissza a 2-es villamoson, nem tudja ő sem - nem lett osztályvezető, új főnökök, óriási feladatokat lát el -, hogy le lesz építve vagy nem, és mikortól lép életbe. Most a mindenszentek, halottak napja környékén? Sokan már úgy számoltak velem, hogy október 15-e körül, mert két hét múlva akkor november 1-je, november-december a felmentés, és január 1-jétől vizslát. Tehát az ütemezés tekintetében nyugtassuk meg az embereket; tegnap, ha jól értettem - bár tegnap ott nem nagyon lehetett érteni, meg nem tudott az ember mindent jegyzetelni -, az ütemezés nem abszolút fix, hogy '18. december 31-ig be kell fejezni, hanem bizonyos egyeztetés folyik a tárcákkal, háttérintézményekkel. Tehát az ütemezésre vonatkozóan, hogy december 31-e vagy '19. március 31-e, kérünk írásbeli tájékoztatást.

Tegnap is szó volt róla, kértem és itt is megismétlem, hogy a „Karrier híd”-ra vonatkozó előterjesztést is ismerjük meg. Tudjuk, a kormány ezt még nem fogadta el, de a címszavai, fő elemei megvannak. Tehát mint ahogy az OKÉT-en, a KÉF-en, az ILO-ban, mindenütt szoktunk kapni anyagokat, még fejléc sincs rajta, meg aláírás, dátum sem - itt is a teremben vannak, akik kormányzati oldalról ilyet csináltak az elmúlt években -, legalább ezt kapjuk meg.

Most megyek vissza, kérdezni fogják, hogy mit intéztél tegnap, mit intéztél ma. Olyan rémhírek is terjednek például a KSH-ban - elmondhatom -, hogy a végkielégítésre nincs a KSH-nak pénze, pedig a Kttv. szerint jár a végkielégítés. Nyilván ez egy blódség, mert nem a KSH-nak kell kigazdálkodni, hanem ezt a központi költségvetés fogja majd biztosítani. Tehát az írásbeliséget és a „Karrier híd”-ra vonatkozó dolgot is olyan szintig, amilyen szintig lehet, nyilván, ha többen látjuk, többen bele tudunk szólni, jobb lesz az a „Karrier híd”, erősebb lesz, nem fog leszakadni, és jólesik az embereknek, mind a leépítendő 3500-nak, mind a 60-70 ezer embernek, aki potenciálisan érintett, mind pedig a tágabb körnek és az egész magyar közvéleménynek, mert az, hogy gondoskodó állam, az jól hangzik, az szép, de önmagában lufi. Az akkor ér valamit, ha itt, ott, amott és rám vonatkozóan is, aki le leszek építve, valami pozitív dolgot hozhat.

A harmadik javaslat pedig az együttműködési megállapodás, amiről már '12-ben is - amire Fehér úr utalt - volt példa, tehát egy KÉF-ajánlás, hogy hogyan történjen a leépítés, és ennek legyen egy munkahelyi szintre vonatkozó része is, amire vonatkozóan szintén vannak példák. Az Oktatási Minisztériumban egyszer, amikor összevontak bennünket a Kulturális Minisztériummal, minden harmadik-negyedik embert le kell építeni, de volt egy központi, 3-4 oldalas sillabusz, kötött a minisztériumban a szakszervezet a miniszterrel egy megállapodást, és úgy hajtottuk végre ezt a 300 főt meghaladó létszámleépítést, hogy nem volt tragédia belőle, nem volt munkaügyi per, és többen még a végén meg is köszönték, mert elmentek innen és

jobb helyre kerültek. Tehát erre szükség van mind központilag, mind a munkahelyi szinten.

A jövőről nem beszélek, Kttv.-módosítás, Áttv. s a többi, az egy önálló napirend legyen. Azzal kapcsolatban is nagy várakozások vannak, rémhírek. És hogy az Áttv.-vel milyen gondok vannak, azt elmondtuk korábban, meg most Taskovics István a jelen ülésen is, de számos helyen ezt elmondtuk, leírtuk, az interneten föllelhető. Annak érdekében legyen egy jó törvény, akár Kttv., akár más kormánytisztviselői, hogy újra állítsuk helyre a pálya presztízset mind jogi, mind pénzügyi oldalról. Tíz éve itt nincs béremelés, 26 százalékos infláció volt, 8,4 százalékos a 13. havi elvonása, tehát a dolgozók jelentős részénél 35 százalékos reálkereset-csökkenés következett be, amikor a nemzetgazdasági átlag szintjén 8-10 év alatt 50 százalékos növekedés volt, és az elmúlt évben, idei augusztus és tavalyi augusztus vonatkozásában 10 százalékos a növekedés. Tehát a diszkrépancia, a feszültség nő. Hallottuk a korábbi OKÉT-ülésen, Fehér úr itt is elmondta, hogy a '19-es költségvetésben mi van betervezve, de az olyan módon történjen meg, hogy az kiszámítható és a közszolgálati életpálya alapkövetelményeit kielégítő legyen, ez ügyben szeretnénk együttműködni.

Mivel első ülésen vagyunk az új kormány alatt, a jó munka és együttműködés jegyében - optimista alaphangot ad itt a fogadtatás, az ellátmány, meg hogy a képviselőnk kiült az elnökségbe, tényleg erre nem volt példa még a klasszikus időkben sem a többi épületben, a többi minisztériumban sem, ez jó dolog - javasolom, hogy a második félévi ütemtervet minél előbb készítsük el, amire a törvény és a KÉF-megállapodás kötelezettséget ad. Nyilván nekünk voltak, vannak javaslatok az oldalról, de hogy a kormány mit mikor akar betervezni, akár a Kttv.-t, akár más dolgokat, ezt szeretnénk a KÉF ülésén minél előbb megtárgyalni több lépcsőben, mert tudjuk, hogy amíg a kormány és a parlament bizonyos ügyekben nem döntött, nem abszolút nyilvános, publikus minden, de a szándékokról, vázlatokról kell, lehet beszélni, hogy a döntés minél jobb legyen. Köszönöm szépen.

FEHÉR JÓZSEF: A kedves tárgyaló felek megértését és türelmét kérem szépen, a kollégáimat pedig arra kérem, hogy legyünk tekintettel az időkorlátra. Én úgy láttam, hogy még három jelentkező van, sorrendben Holecz Gábor, Cser Ágnes helyett Toma Lajos kollegám és Bárdos Judit, azt követően talán még Nagy Józsefnek adnánk egy rövid időre szót - a kormányzati képviselők megértését kérem -, és ezzel befejeznék az oldalt, ha ügyvivő asszony is egyetért vele. Most Holecz Gábor, a Munkástanácsok Országos Szövetsége közszolgálatért felelős alelnöke következik.

HOLECZ GÁBOR: És egyben a Vám- és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezetének is az elnöke vagyok. Én is abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy harmadszor veszek részt ezen a tanácskozáson, amelynek hasonló vagy ugyanaz a témaköre.

Felmerült levelezéseink során, hogy össze kell hívni-e a KÉF-et vagy nem, hogy párhuzamos ülést tartunk vagy ne. Össze kell hívni, ez az elsődleges színtere, és köszönöm is, hogy összehívásra került ebben a kérdésben, a központi közigazgatásban dolgozók, illetve a közigazgatásban dolgozók tekintetében.

Kicsit a sajtó megemlítésre került. Ha visszamegyünk egy kicsit az időben, folyt egy kormányzati háború egy kicsit, idézőjelbe mondom, a közszolgálat ellen, gondoljunk vissza a százezres leépítésekre meg ilyenekre a korábbi kommunikációt illetően, tehát ez nyilvánvalóan felfokozta mind a sajtóban, mind pedig a szerveknél a bizonytalanságát érzését. Én örülök, hogy itt már egy visszafogottabb kommunikáció van, és én remélem, hogy a tárgyalás mederébe tudjuk terelni ennek a létszámleépítésnek a kérdését is.

Igen fontos - most már csak programpontokba szedve - a felmentési jogintézmény. Valóban növelni kellene a felmentési időt, és valóban a felmentési pénzt nem kellene visszakövetelni attól, hogy ő kormányzati szervnél vagy állami szervnél kerül elhelyezkedésre. Ezeket felül kellene vizsgálni. Nyilvánvalóan ebben születhetne egy szakszervezeti oldal vagy érdekvédelmi oldal által megfogalmazott, közös javaslat is.

Valóban létszámhiány van. Nekem is hosszabb az életutam, és én még akkor is részt vettem a létszámleépítésekben meg átszervezésekben, amikor nemcsak itt elméletileg tárgyaltuk ezeket a kérdéseket, hanem amikor el kellett menni egy átszervezési bizottságba, és ott megmondani az embereknek, hogy holnaptól fogva te ki vagy rúgva, tehát vannak ez irányú tapasztalataim. Én örülök, hogy előkerült ez a gondoskodó létszámleépítés, de a „Karrier híd” program tervezetét még most sem késő megküldeni, szeretnénk véleményezni. Nyilvánvalóan úgy könnyű javaslatokat tenni, ha látjuk, hogy mi a kormányzati szándék ezzel kapcsolatban.

Felmerült bennem az a kérdés, és ez korábban KÉF-témakör is volt az én javaslatomra, hogy a tartalékállomány jogintézménye működik-e, egész jó KÉF-ülés volt ezzel kapcsolatban. Ez is megoldást jelenthet egyébként a létszám-átcsoportosításra vagy -átirányításra, amit a tb-szakszervezeti dolgozók javasoltak.

Ha azokat az adatokat vagy hasonló adatokat, amit mondjuk, kötelezően a csoportos létszámleépítés kapcsán a kormányhivataloknak meg kell kapni, mondjuk, mi is meg tudnánk kapni, akkor nyilvánvalóan mi is a versenyszféra konzultációs fórumán a nagy munkaadó szövetségekkel esetleg meg tudnánk tárgyalni, és nyilvánvalóan a szakszervezeti oldal is a létszámleépítésben érintett dolgozók pártján áll, én itt felajánlom egyben a Jogpont Hálózat segítségét is, amit az érdekképviseltek működtetnek az elbocsátott dolgozók tekintetében.

Említette Bordás államtitkár úr, hogy nincs még kész a leépítésre, illetve az elbocsátásra vonatkozó kormányrendelet, ami a jogalapját adja majd a felmentéseknek. Esetleg ennek a tervezetét, ha megkaphatnánk. Tegnap elhangzott, volt szó róla, hogy ebben meghatároznák - jól értettem-e? - a megszűnő munkaköröket is. Ez lenne a másik megjegyzésem.

Itt be is fejezem, mert időkorlátot kaptam. Köszönöm szépen a lehetőséget.

FEHÉR JÓZSEF: Köszönöm szépen. Toma Lajos!

TOMA LAJOS: Köszönöm szépen. Toma Lajos vagyok, a Hetedik Szövetség képviselőjeként. A helyettes államtitkár úr által fölvezetett létszámgazdálkodás logikáját követve kétfelé vezetném a dolgot. Az egyik a távozó ügyek. Ez egy klasszikus, akár csoportos létszámcsökkentés ügye, amelyre a gondoskodó elbocsátás keretében gyakorlatilag egy kormányzati program, a „Karrier híd” program bevezetésére kerül sor. Ez lenne a jelen, ami most napirenden van.

Az előző „Karrier híd” program értékelését azért elő kellene venni. Az alapján úgy néz ki, hogy az nem volt elég vonzó lehetőség az érintettek számára. Bőven marad még lehetőség további jogintézmények vagy akár gondoskodási intézkedések bevezetésére.

Szeretnék kitérni arra a létszámra, ami elhangzott. Az eddigi egyeztetések során arról volt szó, hogy a 6810 megszüntetésre kerülő státuszából 2500 fő a ténylegesen betöltött, most 3000 fölötti szám hangzott el, ha jól értettem, ezt szeretném tisztázni. Bőven van lehetőség, akár 2600 vagy 3500, és 1300 fő az eddig elhangzottak alapján - ami itt nem derült ki - az öt évvel nyugdíj előtt állók száma. Az lenne a javaslatom, hogy a távozó ügyében a kormányhatározat megjelenéséig van még idő akár egy KÉF-ajánlás megszületésére, amibe ezeket a további intézkedéseket

esetlegesen be lehetne venni, hogy iránymutatásul szolgáljon a helyi egyeztetések lebonyolítására. Ez a kormányhatározat a mi értelmezésünk szerint tartalmazni fogja a megszüntetett munkakörök számát és az intézményeket.

A másik pedig a jövő, a maradók ügye a létszámgazdálkodás további felülvizsgálatával. Ez mind belecsatlakoztatható az itt elhangzott jogállási törvénybe 2019. január 1-jétől, az itt elhangzott javaslatokat itt lehetne értékelni. Az eddigi két egyeztetés során több ilyen javaslat volt, akár olyan egyszerű, mint a köztisztviselők napjának az újbóli bevezetése, a bérmegállapodás, a bérfejlesztés, amiben természetesen a további egyeztetésekre készen állunk és kérjük is. Köszönöm, ennyi lenne.

FEHÉR JÓZSEF: Köszönöm szépen. Bárdos Judit.

DR. BÁRDOS JUDIT: A Belügyi, Rendvédelmi és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezetének vagyok az elnöke, és szeretnék három témát fölvetni. Én nagyon félek attól, hogy erre az átszervezésre, illetve létszámleépítésre elkészülő joganyag túl későn fog az emberek kezébe kerülni. Feketén-fehéren már a területen mozognak különböző elképzelések, és a kollégák, akik érintve érzik magukat, ezekben az elképzelésekbe illesztik be a jövőjüket. Nagyon félok, hogy ez megindít egy természetes fogyást is, másrészt pedig kérdés az, hogy a maradók hogyan fogják tudni ellátni a feladatokat.

S akkor most utalok egy másik ügyre, ami úgy látszik, hogy megoldást nyer. 2015-ben már mindenki tudta, hogy a rendvédelemben bevezetett életpályamodellnél a túlóra megszüntetése, illetve átváltása, szabadnapos kiadása problémát fog okozni. 2018 augusztusáig vagy júliusáig várt a szakma arra, hogy hogyan fog ez megoldódni, mit kíván lépni a kormány annak érdekében, hogy ez megoldást nyerjen. Az teljesen egyértelmű, ha több mint hárommillió túlórát kell szabadnapban kiadni, az csak egy mókuskereket idéz elő, a szabadnap szabadnapot fog integrálni.

Úgy néz ki, hogy ez a probléma az érdekképviseltek sajtóban történő megjelenése esetére is megoldást nyert, a Honvédelmi Minisztérium már tegnap este benyújtotta a honvédség jogállásáról szóló törvény módosítását, a túlóra-kifizetés 2022. december 31-ig lehetséges, és nagyon remélem, hogy a Belügyminisztérium itt lévő képviselője támogatni fogja azt a kérésemet, hogy a Belügyminisztérium is nyújtsa be a szolgálati törvény módosítását sürgősséggel a parlamenthez.

A másik pedig: arra szeretném kérni helyettes államtitkár urat, hogy konkrétan tegye fel a munkáltatónak, hogy legyen az a szándéka, hogy a helyi érdekképviseltekkel egyeztessen, mert sok problémát meg lehetne oldani, ha a munkáltatók egyeztetnének, és nem utólagosan kellene a sajtóban egymásnak üzengetni. Köszönöm.

FEHÉR JÓZSEF: Köszönöm szépen. Nagy József kollegám az oldal utolsó felszólalója.

NAGY JÓZSEF: Jó napot kívánok! Köszönöm szépen a lehetőséget. A KSZSZ alelnöke vagyok. Néhány kérdésem lenne a létszámgazdálkodás tervezésével kapcsolatosan amiatt, hogy intézmény és intézmény között is vannak jelentős különbségek. Az első, amire választ szeretnék kapni, hogy a háttérintézmények között szép számban vannak bevételre kötelezett intézmények, amelyek állami támogatásból és bevételből működnek. A létszámgazdálkodás tervezésekor figyelembe lett-e véve az a körülmény, hogy jelentős, hogy is mondjam, többletbevételre kötelezett

intézménynél a létszámleépítés kisebb mértékű legyen? Ez meg lett-e fontolva? Mert gyakorlatilag veszélyeztetheti a létszámcsökkentés a feladat elvégzését is.

A következő: elhangzott, hogy többszöri egyeztetésre került sor a minisztérium, illetve a háttérintézményi vezetők esetében is a létszámcsökkentés kapcsán. A kérdésem az, hogy van-e, lesz-e lehetőség további egyeztetésre, amennyiben az intézményen belül további kérdések, feladatátcsoportosítások merülnek fel.

A harmadik dolog, úgy gondolom, munkaszervezési kérdés. 31 éve vagyok ugyanannál a cégnél, '97 és 2012 között vezetőként ténykedtem, és volt némi rálátásom dolgokra. Valahol a munka hatékonysága és a létszám között elég szoros kapcsolat van. Arra gondolok, hogy ha van egy többletlétszám, akkor az lehetőséget teremt az intézmény vezetőjének a versenyhelyzet kialakítására, a dolgozók megversenyeztetésére, és igazából a versenyhelyzet növeli a munka hatékonyságát, mondjuk, a többletbér mellett. Gondolt-e erre a kormányzat, hogy ezt a lehetőséget továbbra is biztosítsa akkor, amikor tudjuk, hogy létszámhiánnyal küzdenek az intézmények?

A negyedik kérdésem pedig arra vonatkozna, hogy alapvetően a közszolgálati jogállásban dolgozóakra vonatkozik a jelenlegi intézkedésiterv-csomag, és az egyik vezérelv a párhuzamos feladatok megszüntetése. Úgy gondolom, vannak olyan feladatok a mezőgazdaság területén, amelyeket nem biztos, hogy csak és kizárólag közszolgálati jogviszonyban lévő dolgozók látnak el, más jogállású dolgozók is látnak el hasonló feladatokat. Gondolt-e a kormány arra, hogy bizonyos feladatok esetében ezt a párhuzamosságot generálisan kívánja áttekinteni, és nemcsak a közszolgálati jogviszonyban foglalkoztatottak esetére tekint? Köszönöm szépen.

FEHÉR JÓZSEF: Köszönjük szépen. Még egyszer nagyon szépen köszönöm a tárgyaló felek türelmét. Az önkormányzati oldalnak átadjuk a lehetőséget.

DR. STEINER ERIKA: Köszönöm szépen a szót. Én is tisztelettel köszöntöm a KÉF-ülés minden tagját. Annyiban csatlakoznék az oldalügyvivő úrhoz, Fehér József úrhoz, hogy ebben a teremben már többször ültem, de ezen az oldalon még egyáltalán nem, de egyszer ezt is ki kell próbálni.

A tegnapi OKÉT-ülésen már az önkormányzati oldal részéről Gyergyák Ferenc főtitkár úr elmondta a véleményét. Mindenféleképpen szeretném hangsúlyozni itt a KÉF-ülés kapcsán is, hogy érdemben, tekintettel arra, hogy nem kaptunk írásos anyagot, nem tudtunk felkészülni, és nem tudtunk reagálni. Ugyan persze a sajtóból és mindenféle hírekből, illetve, mivel főtitkár úr tájékoztattott a tegnapi OKÉT-ülésen elhangzottokról, tájékoztatást kaptunk már a konkrétumokról.

Ez a létszámleépítés elsősorban a központi szférát, a közigazgatási szférát érinti, az önkormányzati köztisztviselői szférát nem, de azért úgy gondoljuk, hogy közvetetten mégiscsak kihat az önkormányzatoknál dolgozó köztisztviselőkre is. Ugyan itt elhangzott, hogy ezzel a leépítéssel lehetőség lesz az új jogállási törvény alapján 30 százalékos emelésekre, és ezért úgy gondoljuk, hogy az így is szakemberhiánnyal küzdő önkormányzati szférából még többen fognak átmenni abba a szférába.

Természetesen a létszámleépítés kapcsán nem értünk egyet azzal, hogy az ellátott feladatok minőségét nem veszélyezteti. Úgy gondoljuk, hogy mindenképpen a feladatokat kellett volna először áttekinteni, és úgy megvalósítani ezeket az intézkedéseket.

Szorgalmazzuk továbbra is, és itt is hangsúlyozzuk, hogy az önkormányzati köztisztviselői béremelés valósuljon meg, hiszen a helyzet tarthatatlan már ebben a

körben, lassan már nem lesznek kistelepüléseken egyáltalán szakemberek, sőt, nemcsak kistelepüléseken.

Egyetértünk a szakszervezeti oldal azon véleményével, illetve csatlakozunk ahhoz, hogy mindenféleképpen a KÉF fogalmazzon meg ajánlást a konkrét munkahelyekre vonatkozóan, és ezt egyeztessük. Azzal is egyetértünk, hogy a két hónap felmentési időt gondoljuk át, tehát ezekre az elbocsátani kívánt alkalmazottakra is az egyéb szabályok vonatkozzanak, és ha elhelyezkednek más szférában, ne kelljen a nekik járó végkielégítést visszafizetni.

Köszönöm szépen. Én ennyit szerettem volna az önkormányzati oldal részéről mondani, de megkérdezném az önkormányzati oldal többi résztvevőjét, hogy kívánnak-e még egyéb kérdésekben hozzászólni és véleményt nyilvánítani. *(Jelzésre:)* Szabó Gellértnek adnám meg a szót, a Magyar Faluszövetség részéről.

SZABÓ GELLÉRT: Tisztelettel és barátsággal, az együttműködés legteljesebb és legtisztább szándékával köszöntök én is valamennyi kormányzati képviselőt, akikkel most először találkozunk. Fehér József úr említette vagy idézte a KÉF statútumát, hogy mivel is kell foglalkoznia ennek az érdekegyeztető fórumnak, és hogy a többedik létszámcsökkentésről szóló egyeztetésen van ő is meg én is itt. Ezt amiatt hangsúlyozom így ki, hogy ha a statútumból indulunk ki, akkor a létszámgazdálkodás témakörébe, fogalmi körébe nemcsak a létszámcsökkentés tartozik bele.

A többedik létszámcsökkentés valahogy azzal magyarázható csak, hogy valami miatt mindig fölhízott az a létszám, amiről aztán egy idő után a kormány, a hatalom mindenkori képviselője úgy gondolta, hogy itt az ideje a csökkentésnek. Én ugyan az előző két ülésen részt venni nem tudtam, a ma elhangzott bevezetőkből az a sok év óta tapasztalt szituáció cseng vissza, hogy kedves kollégák, a politikai döntés megszületett, a jelenlegi fórumnak az a dolga, hogy a végrehajtás elviselhetőségéről tartson vitát. Magyarán: ennek a bizonyos új létszámgazdálkodásról szóló kormányzati döntésnek a háttérét én falusi polgármesterként most még nem látom az elhangzottakból sem. Kevesebb lett a feladat, ami miatt a létszámcsökkentés indokolt? Átcsoportosítunk feladatokat, hatásköröket, ami miatt az állami szférából fölszabadul ez a munkaerő, akik másutt találnak, kell hogy találjanak majd munkát?

Az viszont elgondolkodtatott - és ha úgy tetszik, a kormányzat képviselőinek az új személye egy kicsit demonstrálja is az Agg Géza által elmondottakat -, hogy nagyon sok az új vezető a kormányzati intézményekben, minisztériumokban, hatóságokban. Nem az húzódik ennek a bizonyos létszámgazdálkodásról szóló döntésnek a háttérében, hogy az új felső vezetők, középvezetők új munkatársakat is akarnak, és a létszámcsökkentés, amit létszámgazdálkodásnak hívunk, tulajdonképpen lánykori nevét illetően a bizalomvesztés fogalmát takarja? Magyarán - visszatérve az első problémámhoz -: most csak létszámcsökkentésről beszélünk, és annak az elviselhetőségét, ennek különböző eszközeit vitatjuk meg, amire a kormányzat tájékoztatása vonatkozik, de ha esetleg később - és ez nem feltétlenül kell hogy éveket jelentsen, lehetnek ezek akár napok is - mégis azt derül ki, hogy szükség van ezeknek a megszüntetett álláshelyeknek, státuszoknak bizonyos részére, 10-20-50-80-90 százalékára, és szükség lesz új emberekre, azok az új emberek már a mostani új vezetők által megnyert és fölvevett emberek lesznek, ebből következően mi esetleg 2-3-4 év múlva ismét egy létszámcsökkentésről tárgyalva fogunk összeülni, és kéri a kormányzat majd az ebben való közreműködést a fájdalommentes operációhoz. De itt gyakorlatilag nem létszámcsökkentésről, hanem a dolgozók egy bizonyos részének a cseréjéről kellett vagy kellene beszélnünk.

Záró gondolatként csak egyvalamit szeretnék mondani. Gulyás miniszter úrnak talán a Kormányinfón elhangzott tájékoztatójára jött ki a sajtóban, ha pontatlanul, akkor ezt a pontatlanságot követem el én is, hogy még az idén gondoskodik a kormány a köztisztviselők illetményemeléséről. Ebből egy mezítlábas, hozzám hasonló polgármester azt a következtetést vonja le, hogy igaz ugyan, hogy a 11 milliárdot biztosítjuk a következő évi költségvetésben, hogy pályázat útján bizonyos önkormányzatok bizonyos mértékben hozzájussanak állami támogatáshoz, hogy a dolgozóikat meg tudják tartani, de gondolkodik a kormány koncepcióban a köztisztviselői illetményemelésről. Ennek a pontosítását szeretném csak kérni, hogy én most, ha hazamegyek, a kollégáimnak tudják erről mit mondani. Köszönöm.

DR. STEINER ERIKA: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki az önkormányzati oldal részéről szólni? *(Nincs jelzés.)* Akkor köszönjük szépen.

FEHÉR JÓZSEF: Akkor visszaadjuk a szót elnök úrnak.

ELNÖK: Én rögtön át is adom helyettes államtitkár úrnak, gondolom, Gábor, szeretnél reagálni.

Dr. Bordás Gábor reagálása

DR. BORDÁS GÁBOR helyettes államtitkár (Miniszterelnöki Kormányiroda): Köszönöm szépen a szót. Taskovics úrnak mondom, hogy köszönöm szépen a kioktatást, azzal kezdtem, hogy az intézkedés a fővárosi és a megyei kormányhivatalokra nem vonatkozik. Igaz, hogy nem így fogalmaztam, hanem úgy, hogy felsoroltam, hogy kire vonatkozik, de ki lehetett volna következtetni. Azt pedig megkérdőjelezni, hogy én szakmailag ne volnék elkötelezett a munkám iránt, azt pedig különösen nehezményezem, hiszen ön önmagát példaként állította, és elnézést, személyesen érzem megtámadva magam, mert önmagát példaként állította mint elkötelezett munkaerőt; én 2009-ben szereztem a diplomámat, és tíz éve itt dolgozom, öt éve vagyok állami vezető, ráadásul mindig ugyanezen a területen, és nem is vagyok új szereplő, hiszen 2014 előtt is jártam itt egyszer-kétszer, ha jól emlékszem, sőt, még egyszer 2015-ben vagy '16-ban is volt lehetőségem részt venni egy KÉF-ülésen. Tehát a fővárosi és megyei kormányhivatalokról röviden ennyit szerettem volna elmondani, tehát őket nem érinti ez az intézkedés.

Az önkormányzatok vonatkozásában a kialakításra kerülő jogállási törvény szintén nem érinti az önkormányzati dolgozókat, tehát az egy külön megbeszélés tárgyát kell hogy képezze. Az ezzel kapcsolatos problémákat természetesen mi magunk is ismerjük és értjük, és úgy a Belügyminisztérium jelen lévő képviselői, mint jómagam természetesen vizsgáljuk ezeknek a megoldási lehetőségét, és azt gondolom, hogy lesz majd lehetőség arra, hogy egy nálam sokkal hozzáértőbb BM-es kolléga jelenlétében ezeket a kérdéseket át tudják beszélni.

A fölvetések jelentős része mondhatni nem új, ugyanúgy, ahogy tegnap is el tudtam mondani, a fölvetések egy jelentős része átvezet minket az új jogállási törvény problematikájába, amit nem szeretnék, hogy úgy mondjam, spoilerezni, mielőtt megismerik a tisztelt kollégák a törvény szövegét.

Én nagyon sajnálom, hogy a sajtóban élénk fantáziájú kollégák dolgoznak, ezen én segíteni nem tudok, munkáltatói jogot nem gyakorlok fölöttük, úgyhogy én azt gondolom, hogy mindenkinek lehet, nyitva áll a lehetőség arra egyébként, hogy akár a szolgálati előjáróját, akár bármilyen formában a hivatalban bárkit megkérdezzen arról, hogy mi készül, hogyan készül, és én azt gondolom, hogy válaszolni fognak

neki, valószínűleg nem a sajtóból helyes tájékozódni a kormányzat közszférével kapcsolatos szándékairól.

A Központi Statisztikai Hivatalban terjedő pletykára válaszul: a kormányhatározat meg fogja állapítani, hogy munkakörök leépítésére kerül sor, amit a munkáltatói jogkör gyakorlójának döntése szerint akár kormánytisztviselői, akár közalkalmazotti, akár pedig munkaviszonyban álló személy jogviszonyának a megszüntetésével teljesíthet. A kormányhatározat fölhívja a munkáltatói jog gyakorlóját az ezzel kapcsolatos intézkedések megtételére, és van csatolva egy melléklet, amiben az általam többször ismertetett számok, egzakt számok szerepelnek. Léteznek az egzakt számok, amelyekben egyetlen apró eltérés van, ennek a felismeréséhez gratulálok, egy 22 fős mozgás volt az Agrárminisztérium vonatkozásában, viszont az üres álláshelyek tekintetében azért vagyok én magam is bizonytalan, mert nem tudom, mennyi van. Meg tudom kérdezni adott nap, tudok feltenni kérdést a kollégáknak, a közigazgatási államtitkár kollégáknak, hogy október 31-én mennyi van, arra válaszolnak, de valószínűleg november 5-én már sajnos nem az a helyzet, tehát elnézést kérek, ha ilyen nagyságrendekben - nem jegyzeteltem le tegnap, hogy mit mondtam, célszerű ugyanazt mondani, ez a rutin hiányából fakad - nem tudom pontosan, mennyi van, én azt becsülöm, hogy a fele lehet, de nem tudom, elnézést kérek, úgy gondoljuk, hogy a 10 százalékát tartják betöltetlenül az álláshelyeknek, ez elvileg így logikus egy mindennapi működés során.

A kormányhatározat fölhívja a munkáltatói jog gyakorlóit, hogy vizsgálják meg, hogy mennyi forrás szükséges ahhoz, hogy az intézkedés végrehajtható legyen, a vizsgálat eredményéről tájékoztassák a pénzügyminisztert, a pénzügyminiszter pedig felhívja, hogy biztosítsa a forrást. Röviden: én azt gondolom, hogy nem kell föltalálni a spanyolviaszt egy munkakör-megszüntetésről szóló kormányhatározat előkészítése kapcsán, ezek egy kaptafára készülnek, nekem már a 2012. évi előkészítésében is volt szerencsém közreműködni, hál' istennek egyébként ugyanannyi emberről is van szó, ha jól emlékszem, akkor is nagyságrendileg 6300 főről volt szó, akkor is ugyanúgy nagyon magas számok jelentek meg először a sajtóban, és ugyanúgy alacsonyabb mértékben stabilizálódott végül is a szám. Azt hiszem, ez jó példája annak, hogy a történelem időnként képes megismételni önmagát.

A „Karrier híd”-dal kapcsolatos kormányhatározat tulajdonképpen jelen formájában egy feladattűző kormányhatározat, ami felhívja az ügyben érintett minisztereket az érintett programelemek kidolgozására, rövid határidővel. Itt azért tudni kell, hogy nem tudjuk, hogy mennyien kívánják igénybe venni a „Karrier híd” programot. Tekintettel a munkaerőpiac állapotára, az is elképzelhető, hogy senki. Tehát azt gondolom, hogy ezt rugalmasan kell majd kezelnünk a mindennapi működés során. Tehát az alapvető irányok meg vannak határozva. De ezt úgy képzelem el, hogy az alapvető irányok meg vannak határozva, hogy van négy darab csomagajánlatunk, és ha valakit ez érdekel, az tud jelentkezni, tud választani, és ebben az esetben érdemes és szükséges kidolgozni a kapcsolódó intézkedéseket. Ez alól egyetlen kivétel van, a kolléga úr szerint rosszul megkodifikált, nyugdíjasokra vonatkozó járulékkedvezmény. Ha ez valóban így van, hogy kormányhatározatra hivatkozik a törvényszöveg, az valóban érdekes, másképp viszont nem lehet egzaktul körülírni, hogy melyik körről van szó, mert ha általában beszélünk, akkor meg homogén csoportról lenne szó, szóval valószínűleg ezzel tudjuk őket körülhatárolni, hogy az ebben a körben tartózkodókról van szó, valószínűleg ezért döntött úgy az, aki azt az előterjesztést készítette, még ha egyébként valóban egy kerettényállás is jött létre, amelynek a tartalma egy kormányhatározat módosításával cserélhető. Ilyen szempontból ez tényszerűen igaz, de ez egy egyedi döntés, tehát elvileg nem lehet módosítani. Tehát nem normatív kormányhatározat, ez egy egyedi döntést közlő, és a

kormányhatározatoknál csak a normatív kormányhatározatot lehet módosítani, az egyedül csak visszavonni lehet, tehát ahhoz nem tudunk hozzányúlni, szóval ilyen szempontból elképzelhető, hogy a jogbiztonság mégsem sérül.

Ha már oly sok kérdés érkezett: a kormányhatározat-tervezetünk melléklete minisztériumként határozza meg azokat a számokat - amiket most már háromszor fölolvastam, és kétszer sikerült ugyanazokat a számokat fölolvasnom -, hogy a háttérintézményeknél hány munkakört kell megszüntetni. Itt nem mondjuk meg konkrétan az intézményeket, csak azt, hogy a miniszter feladat- és hatásköréhez kapcsolódó intézményekről van szó, és ez át is vezet minket ahhoz a kérdéshez, hogy hogyan lesz az, hogy ne következzen be képességvesztés. Nekem szent meggyőződésem, hogy valószínűleg, sőt biztos, hogy a kapacitások nem azonos módon vannak elosztva a rendszerben. Minden egyes munkáltatójog-gyakorlónak és minden egyes fejezetgazdának tudnia kell, hogy a kapacitásokat hogyan rendezze úgy újra a megváltozott körülmények között, hogy a feladatok ellátására az alkalmas legyen. Ez az állami vezetői felelősség - nehéz felelősség - része. Bízunk benne, hogy sikerülni fog. Természetesen mi magunk is figyelemmel kísérjük a fejleményeket, és ha szükséges, akkor kérni fogjuk vagy kezdeményezni fogjuk a kormány beavatkozását ebben a vonatkozásában.

Ha jól értem, ismételten problémaként merült fel az, hogy helyi szinten kellene egyeztetni egy ajánlást. Jelezni fogjuk a közigazgatási államtitkár kollégák irányába, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket. Gondolom, ennek vannak helyben szokásos módjai. *(Közbeszólás: Van. Egy korábbi kormányhatározat mellé is került egy KÉF- ajánlás...)* Na, hát tessék! A kormányhatározatok mindig egy minta alapján készülnek. Jó, ez ügyben egyeztetnem kell a főnökömmel. Ahogy tegnap megígértük, tegnap közigazgatási államtitkári értekezleten elhangzott, hogy erre legyenek tekintettel az intézkedések végrehajtásra során, de ha ez egy elfogadható ajánlat, akkor én javasolni fogom Biró Marcell államtitkár úrnak, hogy levéllel forduljon a kollégákhoz ebben a vonatkozásban. *(Fehér József: A '12-esnek is ő volt... - Közbeszólás: Ennyit az új emberekről.)* Sok az új szereplő. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Nem tudom, államtitkár úr, kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Tessék!

Marczinkó Zoltán reagálása

MARCZINKÓ ZOLTÁN helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Tekintettel arra, hogy mindjárt 10 óra van, én két szóban reagálnék a „Karrier híd”-dal kapcsolatos megjegyzésekre. Tíz évvel ezelőtt én egy pénzügyintézetnél dolgoztam, jellemezően vállalati kapcsolattartással foglalkoztam. Talán emlékeznek, hogy 2008-at követően milyen nehéz 3-5 év jött, és akkor sok olyan céggel találkoztam, amelyek létszámleépítésre kényszerültek. Higgyék el nekem, hogy a törvényben meghatározott szolgáltatásokon, juttatásokon túl egyetlenegy cég sem semmilyen további szolgáltatást nem kínált az elküldött dolgozóknak, kevés kivételtől eltekintve. Itt a költségvetésben rendelkezésre áll egy jelentős összeg majd arra, akik a „Karrier híd”-ba bejelentkeznek, és még egyszer mondom, ez nem kötelező program, és időbeli hatálya sincsen, tehát nem arról van szó, hogy aki január 31-ig ebbe a programba jelentkezik, az benne lesz. Jelentkezni lehet jövő májusban is, ha valaki úgy látja, hogy nem sikerült saját magának boldogulnia.

Az, hogy 2012-ben volt egy „Karrier híd”-nak nevezett program, ami több hozzászóló szerint nem volt nagyon sikeres, azt gondolom, nem azt jelenti, hogy a mostani „Karrier híd”-nak nevezett program sem lesz sikeres. Nézzük meg, hogy mi a tartalma! Amit elmondtam, azt gondolom, azt bizonyítják, hogy a kormány

elkötelezett az elmenő kollégák elhelyezkedését illetően. S azt gondolom, hogy ha ebben a programban részt vesznek; itt arra kell gondolni, hogy egy ilyen karrier-tanácsadó 15-20 ezer forintos óradíjat számít föl normál piaci áron, ilyen típusú szolgáltatásokat fognak azok a kollégák igénybe venni vagy vehetnek majd igénybe, akik emellett döntenek. Én biztatok mindenkit egyébként, hogy vegyen részt ebben a programban, mert ebből baja nem lesz. Nyilvánvalóan, itt elhangzott a költségvetésre vonatkozóan, hogy ha mindenki részt vesz, akkor is lesz háttéré, illetve forrása, és ha senki sem vesz részt, akkor hál' istennek nem kell rá pénzt száni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még elnök úr esetleg? *(Fehér József: Igen, igen.)*
Parancsoljon!

További kérdések, vélemények, reagálások

FEHÉR JÓZSEF: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Mindenekelőtt szeretnék reagálni arra, amit Bordás államtitkár úr mondott a 2012-es leépítés kapcsán. Én azt gondolom, hogy annak nagyon sok, ha szabad így fogalmazni, megőrzendő és jó tapasztalatait érdemes lenne megnézni. Én változatlanul fenntartom azt a véleményemet, hogy én nem ismerek sikeres leépítést, de ez nem azt jelenti, hogy nem lehetne, és nagyon fontosnak tartom azt, amit Szabó Gellért polgármester úr a Faluszövetség elnökeként mondott, hogy még véletlenül se legyen ennek egy olyan kicsengése, hogy valami idézőjelbe tett szakmai vagy politikai tisztogatás, hanem azért kellene megismerni ennek a létszámcsökkentésnek a teljes háttérét, ha úgy tetszik, az okát, mert én nem kifogásolom, csak megjegyzem, hogy azért arról nem igazán sokat hallottunk, hogy mi is idézte elő ezt a helyzetet, hogy a kormánynak úgymond létszámcsökkentésről kell döntenie. Tehát talán helyes lenne, ha a társadalmi kommunikációban ez is megjelenne, ennek az oka.

Visszatérve a 2012-esre: Marczinkó helyettes államtitkár úrnak mondom és általában a kormányzati partnereknek, hogy higgyék el, hogy a szakszervezeti oldal abban érdekelt, hogy sikeres legyen a kormányzás, sikeresek legyenek a kormányzati intézkedések. Nem abban vagyunk érdekeltek, hogy a kormánynak ne legyen sikere, és ebből a szempontból mondtuk a 2012-es „Karrier híd”-ra, hogy nem volt sikeres. Itt vannak a számok előttem. 2012. november 26-án ez a fórum, a KÉF értékelte, és ott azt mondta, hogy összesen 1534-en regisztráltak abba a programba, 885 fő helyezkedett el, 259-en a közsférában. Akkor egy gazdasági válságot átélő országban kellett ezt megoldani. Most a munkaerőpiac hál' istennek sok minden szempontból más, és inkább kereslet van, mint kínálat, tehát amit én félig-meddig csöndben mondtam, hogy lehet, hogy senki nem fog bejelentkezni, az bizonyos szempontból azt mutatja, hogy a munkaerőpiac ezeket a kollégákat tudja fogadni.

Az egy más szempont, amit Agg Géza kollégám említett, és talán Bordás helyettes államtitkár úr megerősít engem abban, hogy nem jó ez a húzd meg, ereszd meg, amikor egyszer elbocsátanak a közszolgálatból, utána jön egy valóban, hogy mondjam, figyelemre méltó kormányzati program, emlékszünk rá, regeneráció: fiatal diplomások a közszolgálatban. Talán ez indukálta azt a gondolatot, amit Szabó Gellért polgármester úr mondott, hogy ez egy állománycsere-e vagy tényleg a túlfoglalkoztatásnak egyfajta megoldása.

Záró gondolatként azt kérném szépen - és ezt a jegyzőkönyvben is kérjük rögzíteni -, hogy azokra a kérdésekre kérnénk szépen választ, amiket kollégáink felvetettek. A két hónapos felmentési idő hosszabbítható-e? Le kell-e dolgozni a két hónapból az egyik hónapot? A végkielégítés szabályai változhatnak-e? Adhat-e ki a KÉF...? A 2012-est egy kicsit - talán, hogy úgy mondjam, túl egyszerűen fogalmazva - le kellene porolni, és ugyanúgy, mint a 2012-es kormányhatározat mellé, kimegy egy

KÉF-ajánlás, mert én értem, amit helyettes államtitkár úr mond, és teljesen életszerű, hogy mondjuk, az Agrárminisztérium háttérintézményeinél van egy globális szám, de ki fogja megmondani azt, hogy a Bükki Nemzeti Parkból vagy a Kiskunsági Nemzeti Parkból vagy a Hortobágyi Nemzeti parkból kell leépíteni embereket? Hogy történik majd ennek az egyeztetése? Elnézést kérek a konkrét példáért, csak azt akartam, hogy értsük, hogy miről van szó, hogy itt azért az igen nagy számok mögött emberek vannak, és lehet, hogy adott esetben ott a mi kollégáink tudják ezt a gondoskodó elbocsátást egy olyan mederbe terelni, amely tényleg a lehető legkisebb sérelemmel jár, ahogy elhangzott kollégáim részéről, a kármentés. Tehát ezekre a konkrét kérdésekre, jó lenne, ha tudnánk, hogy mikor kapjuk meg a konkrét válaszokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Államtitkár úr!

DR. BORDÁS GÁBOR helyettes államtitkár (Miniszterelnöki Kormányiroda): Köszönöm szépen. A fölmentési idő vonatkozásában nem áll módomban nyilatkozni.

A végkielégítés tekintetében: ha jól emlékszem a '18 májusában kialakított szabályozásra, a végkielégítés visszakerésére csak abban az esetben van mód, ha ismételten egy hónapon belül vagy 60 napon belül a közsférában helyezkedik el, akkor nem kapja meg. *(Közbeszólás: Ha abban az időszakban helyezkedik el, amelyikre vonatkozik a végkielégítés, akkor vissza kell fizetni időarányosan. Ha másnap elhelyezkedik, mert olyan szerencsés, akkor az egészet vissza kell fizetni, pedig ez nem jövedelempótló támogatás.)* De azért ez valahol elvszerűnek tekinthető. Ha emlékszünk a 2010 előtti húzásokra, hogy hogyan intézték el egymásnak az elvtársak, hogy jó végkielégítéssel körbeüljék a magyar közigazgatást, akkor szerintem ez egy abszolút elvszerű. Ha belegondolunk, itt azért voltak lehetőségek visszaélésekre abban az esetben, ha valaki tudatosan próbálta igénybe venni ezeket a végkielégítési szabályokat, némi mellékesre szert tehetett belőle.

Én azt gondolom, hogy mivel nagyon nincs lehetőség arra, hogy a közigazgatásban elhelyezkedjen ismételten, tekintettel arra, hogy a háttérintézményeknél létszámozárlat van... *(Közbeszólások.)* Van, létszámozárlat van, az újabb minisztériumokban pedig meghatározzuk a létszámozot, ami fölé pedig a minisztérium létszámoz nem emelkedhet, és egy alrendszeren belül vizsgálándó a jogviszony ismételt létrejötte, ezért én azt gondolom, hogy ez a végkielégítéssel kapcsolatos észrevétel ezen a módon rendezésre került.

Az ajánlás tekintetében hadd ne válaszoljak, azt meg kell beszélnem a főnökömmel, jó? Nem szeretném túllépni a hatáskörömet, az ebben a szakmában, ha jól emlékszem, nem vezet jóra. *(Közbeszólás: Nem egészséges.)* Nem egészséges. Köszönöm szépen, hogy erre... *(Fehér József: ...Biró úr 2012-ben is aláírta...)* Engedjék meg, hogy ezt majd megkonzultáljam velem.

Az indoka pedig semmiféleképpen sem az, hogy állománycserét szeretnék elérni. *(Dr. Bordás Gábor jegyzőkönyvön kívüli megjegyzése.)*

Egyvalamiben biztosan nem fogunk egyetérteni: önök szerint a közigazgatásban létszámozhiány van, szerintünk meg túl sokan dolgoznak a közsférában. Szerintem ez két ellentétes alapállás. Mi egy szabályozottságot szeretnénk bevezetni a központi közigazgatás létszámozgazdálkodásában, ez úgy tud megtörténni, hogy megmondjuk, hogy egy központi közigazgatási szervnél hányan dolgozhatnak, és tulajdonképpen ennek a lépéseit próbáljuk most meg végrehajtani, első lépésben a minisztériumoknál, központi hivataloknál és a kormányhivatali jogállású szerveknél. A fővárosi és megyei kormányhivataloknál, mi úgy gondoljuk, hogy '14 és '18 között lezajlott már egyszer egy átszervezés és átalakítás, úgyhogy mi

most ezzel a kérdéssel nem foglalkozunk, és ez elsősorban a Miniszterelnökség hatáskörébe tartozik. Én még nem láttam olyan javaslatot, ami ezt a kérdést vizsgálta volna. Nyilván, ha lesz ilyen javaslat a Miniszterelnökségen, az ezen a fórumon ugyanezek között a keretek között megtárgyalásra kerül.

Higgyék el, hogy nem titkolózom, higgyék el, hogy azért beszélek minisztériumokról, központi hivatalokról és kormányhivatali jogállású szervezetekről, mert ezekkel foglalkozunk napok óta, hetek óta. Szeretnénk létszámleépítést végrehajtani ott, vagyis a munkakörök számát szeretnénk ott csökkenteni, aminek nyilvánvalóan, igen, lesz létszámleépítési hatása, de ez nem egy burkolt tisztogatás. Bízunk abban, hogy hamarosan olyan körülmények között tudunk majd beszélgetni, amikor átlátjuk, hogy a magyar közigazgatásban hányan dolgoznak, és végre tisztán látunk abban, hogy akkor most túl- vagy alulfoglalkoztatás van az ágazatban, merthogy erre a kérdésre most szerintem senki nem tud válaszolni, sem önök, sem én nem tudunk válaszolni, hogy hányan dolgoznak az egyes ágazatokban.

FEHÉR JÓZSEF: Kérnék szépen egy kérdésre lehetőséget Boros Péterné részére.

ELNÖK: Tessék!

BOROS PÉTERNÉ: Köszönöm szépen a lehetőséget. Egyetlenegy felvetésem lenne. Kezdeményeztem dr. Pintér Sándor belügyminiszter úrnál az érdekegyeztetés felújítását az önkormányzati köztisztviselők keresetének rendezésére vonatkozóan. Azért hozom ezt szóba, mert szeretném, ha a KÉF sürgősséggel ezt napirendre tűzné. Ha kapnék lehetőséget a belügyminiszter úrtól, hogy ebbe a tárgyalásba ismét belefogjunk, és bevonjuk az önkormányzati érdekszövetségeket, mert ellentmondásos a köztisztviselők helyzetének rendezése, a pályázati kiírással kapcsolatban vannak ellentmondások, szeretnénk ezt tisztázni, a feszültséget tárgyalóasztalnál szeretnénk rendezni, tehát nem szeretnénk, ha újból eszkalálódna ez a dolog. Úgyhogy a magunk részéről ehhez kérünk segítséget Szalay-Bobrovniczky Vincétől, illetve dr. Kovácsné Szekér Enikő asszonytól. Köszönöm szépen.

FEHÉR JÓZSEF: Köszönjük.

ELNÖK: Ha jól értettem, akkor ezt le fogják írni nekünk. *(Boros Péterné: Már leírtuk, elküldtük a belügyminiszter úrnak, csak nem kaptunk rá választ.)* Rendben. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

KOVÁCSNÉ DR. SZEKÉR ENIKŐ: A Belügyminisztérium részéről szeretnék két dologra reagálni. Az egyik Bárdos Judit elnök asszony kérdése. Természetesen a Belügyminisztérium - nem én, hanem tegnap a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésén - tárcaálláspontot kinyilvánított, miszerint a 2022-ig tartó meghosszabbítását az átmeneti rendelkezésnek a túlszolgálat tekintetében a BM támogatja. Ennek megfelelően került benyújtásra a módosító javaslat. Én azt gondolom, hogy a belügyi salátába, aminek része a Hszt.-módosítás is, fog egyébként ez az egész majd elfogadást nyerni. Úgyhogy e tekintetben a tárcaálláspont egyértelmű, erről tudok tájékoztatást adni, illetve hogy hamarosan sor kerül majd belügyi érdekegyeztető fórumra, ahol ezek a témák napirendre kerülnek.

Az önkormányzati bérrendezéssel kapcsolatosan pedig ennyit tudok nyilatkozni, hogy megjelent a költségvetési törvénynek természetesen a módosítása a pályázati feltételekről. Ismerjük a megkeresést a tárgyalások folytatása tekintetében.

Én úgy tudom, hogy Pogácsás államtitkár úrnál van, természetesen jelezni fogom ezt a kérést, hogy ezen a fórumon is felvetésre került. Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Parancsoljon! Csak röviden, hadd kérjem, mert nem akarok másokkal kitolni.

DR. AGG GÉZA: Agg Géza vagyok. Mikor kapunk írásbeli előterjesztést a KÉF fórumára, hogy hivatalosan tudjunk válaszolni?

ELNÖK: Államtitkár úr, ebben az ügyben hogy állunk? Szerintem megtettük a tájékoztatási kötelezettségünket...

DR. BORDÁS GÁBOR helyettes államtitkár (Miniszterelnöki Kormányiroda): Én úgy gondolom, hogy ami a törvényben le van írva, az megtörtént. *(Közbeszólás: Szerintem egyeztessen államtitkár úr a felettesével.)* Ez egy jó válasz egyébként. *(Derűlség.)*

ELNÖK: Egyeztetünk a feletteseinkkel. *(Jelzésre:)* Tessék!

NEMES ISTVÁN: Nemes István vagyok, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Országos Szakszervezetének elnöke. Miután az időnk kevés, nem szeretnék visszaélni a helyzettel. Szeretném megkérdezni, hogy írásban lehet-e önökhöz fordulni egyéb vonatkozású kérdésekkel, amelyek csak a NAV-ot érintik, amelyet majd továbbítanak illetékes helyekre?

ELNÖK: Természetesen.

NEMES ISTVÁN: Vagy én közvetlenül miniszteriális szinthez forduljak? De inkább szeretném a lépcsőket...

ELNÖK: Miniszter úr vélhetően megküldi nekem...

NEMES ISTVÁN: Szeretném megmászni ezeket a lépcsőket, és ezeket a közvetítési lehetőségeket kihasználni.

ELNÖK: Másszuk meg!

NEMES ISTVÁN: Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Köszönöm mindenkinek, hogy eljött. Folytatjuk ennek szellemében. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Fehér József: Én is köszönöm szépen.)*

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 07 perc)

Jegyzőkönyvvezető: Nánásiné Czapári Judit